

SOLU FIGHTING CHAMPIONSHIP (SFC) – SPONTAANISTA IDEASTA POLISIAMMATTIKORKEAKOULUN OPISKELIJATAPAHTUMAKSI

John Tedeschi

5/2018

Tiivistelmä

Tekijä	Tutkinto/kurssi ja opinnäytetyö/nimike	
John Tedeschi	Poliisi (AMK)/AMK20161	
Julkaisun nimi	Julkisuusaste	
Solu Fighting Championship (SFC) - spontaanista ideasta Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumaksi	Julkinen	
Ohjaajat ja opintoaine/opetustiimi	Opinnäytetyön muoto	
Ylikonstaapeli Sirpa Kuusinen	Tutkimuksellinen opinnäytetyö	
Tiivistelmä		
<p>Tutkimuksessani kartoitan Solu Fighting Championship (SFC) -opiskelijatapahtumaan osallistuneiden Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoiden keskeisiä kokemuksia tapahtumasta, hyötyjä, joita he tapahtumaan liittävät, tarvetta tapahtumalle sekä kehittämisehdotuksia. Tältä pohjalta selvitän tapahtuman onnistuneisuutta. Pyrkimykseni on osoittaa, että parhaimmat ideat opiskelijatapahtumiksi lähtevät opiskelijoista itsestään.</p> <p>Opinnäytetyöni viitekehyksenä on korkeakouluopiskelijan fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen hyvinvointi. Opinnäytetyöni on kvalitatiivinen tutkimus, johon olen kerännyt aineistoa sähköpostitse lähettämälläni kyselyllä. Aineiston olen analysoinut kvalitatiivisesti eli laadullisesti. Kyselyn kohdejoukkona on 20 SFC -tapahtumaan osallistunutta opiskelijaa. Heistä 19 vastasi kyselyyni. Näistä naisia oli kolme ja miehiä 17. Jokainen vastaaja oli osallistunut SFC -tapahtumaan sekä ottelijana että katsojana.</p> <p>Tutkimukseni osoitti, että SFC -tapahtuma on onnistunut. Se koetaan myönteiseksi opiskelijatapahtumaksi, joka innostaa kamppailu-urheiluun ja tarjoaa matalan kynnyksen kokeilla kamppailulajeja sekä niissä ottelemista. Kannustaessaan liikkumaan, tapahtuma edistää fyysistä aktiivisuutta ja lisää fyysistä hyvinvointia. SFC -tapahtumalla koetaan olevan myös välillinen merkitys poliisin työn ja voimankäytön tukena. Tapahtuma edesauttaa opiskelijoiden tutustumista toisiinsa ja yhdistää myös opiskelijoita ja opettajia. Se vahvistaa koulun yhteisöllisyyttä ja yhteishenkeä ja tukee näin opiskelijan sosiaalista ja psyykkistä hyvinvointia. SFC erottuu edukseen erilaisena opiskelijatapahtumana, jossa kamppailu-urheilu, viihde ja päihteetön yhdessäolo yhdistyvät. SFC -tapahtuman keskeisimmät kehittämisehdotukset liittyvät ajan- ja tilankäytön haasteisiin.</p>		
Sivumäärä	Tarkastuskuukausi ja vuosi	Opinnäytetyökoodi (OPS)
57 sivua + 2 liitettä	5/2018	Amk2018ONT
Avainsanat		
Opiskelijakulttuuri, opiskelijatapahtumat, kamppailu-urheilu, korkeakouluopiskelijan hyvinvointi, yhteisöllisyys		

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	3
2 OPISKELIJATAPAHTUMAT OSANA KORKEAKOULUJEN OPISKELIJAKULTTUURIA	4
2.1 Perinteisiä opiskelijatapahtumia.....	4
2.1.1 Haalarikulttuuri.....	6
2.1.2 Päähtettömyys.....	7
2.2 Urheilutapahtumat	7
3 POLAMK MUIDEN AMMATTIKORKEAKOULUJEN JOUKOSSA	9
3.1 Erityispiirteitä.....	9
3.2 Perinne- ja viihdetoimikunnan tapahtumia	10
3.3 Urheilutoimikunnan tapahtumia.....	12
4 KORKEAKOULUOPISKELIJAN HYVINVOINTI.....	12
5 SOLU FIGHTING CHAMPIONSHIP (SFC).....	15
5.1 Tapahtuman synty	16
5.1.1 Suljettu Facebook -ryhmä.....	17
5.2 SFC3: Laajeneminen eri vuosikursseille sekä oman hallituksen perustaminen	18
5.3 SFC4: Osaksi vakiintunutta opiskelijatapahtumaperinnettä	20
5.4 SFC5: Opettajia mukana tapahtumassa	21
5.5 SFC6: Naisopiskelijoita ja live -seuranta.....	22
5.6 SFC7: Jako ammattilaisiin ja amatööreihin	23
5.7 SFC8: Naisten ilta.....	24
6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	25
6.1 Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus tutkimusmenetelmänä.....	25
6.2 Kohdejoukko ja aineistonkeruu.....	25
6.2.1 Kysely.....	26
6.3 Aineiston käsittely ja analysointi	28
7 TULOKSET.....	30
7.1. SFC -tapahtumaan osallistumisen motiivit	30
7.2 Tapahtumaan liittyvät kokemukset ja merkitykset.....	31
7.2.1 Kamppailu-urheiluun liittyvät kokemukset ja merkitykset	31
7.2.2 Poliisin työhön kytkeytyvät merkitykset.....	33

7.2.3 Kokemukset yhteisöllisyydestä ja yhteishengestä	35
7.2.4 Kokemukset tunnelmasta ja ilmapiiristä	36
7.2.5 Kokemukset SFC:stä edukseen erottuvana tapahtumana	37
7.2.6 Tapahtuman organisointiin liittyvät kokemukset	39
7.3 SFC -tapahtuman kehittäminen	40
7.3.1 Yhdistykseksi rekisteröityminen ja tukirahoituksen hankkiminen	40
7.3.2 Yhteistyö muiden tahojen kanssa	41
7.3.3 Turvallisuusnäkökohtien huomioiminen	41
7.3.4 Ajan- ja tilankäytön haasteet	42
7.3.5 Vastuu suljetusta Facebook -ryhmästä	43
7.3.6 Muuta kehitettävää	43
8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	44
8.1 Johtopäätökset	44
8.2 Pohdinta	45
8.2.1 Tutkimuksen luotettavuudesta	45
8.2.2 Pohdintaa tutkimuksen haasteista	47
8.2.3 Pohdintaa aihevalinnasta	48
8.2.4 Pohdintaa SFC -tapahtuman tulevaisuudesta	49
8.2.5 Ideoita tuleviin opinnäytetöihin	51
8.2.6 Lopuksi	51
LÄHTEET	52
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Tutkimuksessani kartoitan minun ja kolmen opiskelijatoverini spontaanista ideasta syntyneeseen Solu Fighting Championship (SFC) -opiskelijatapahtumaan osallistuneiden opiskelijoiden keskeisiä kokemuksia kyseisestä tapahtumasta, niitä hyötyjä tai merkityksiä, joita he kokevat tapahtumasta saaneensa, tarvetta SFC -tapahtuman kaltaiselle opiskelijatapahtumalle sekä tapahtumaan liittyviä kehittämissuhteita. Tältä pohjalta selvitan tapahtuman onnistuneisuutta Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumien joukossa. Pyrin opinnäytetyölläni osoittamaan, että opiskelijoiden oman ideoinnin ja kekseliäisyyden tuotoksena syntyneet opiskelijatapahtumat voivat parhaimmillaan osoittautua hyvinkin toimiviksi.

Opinnäytetyöni aihe vaikutti luonnolliselta, koska olen itse yksi SFC -tapahtuman ideoijista ja käynnistäjistä ja ollut mukana tapahtuman suunnittelemisessa ja toteuttamisessa. Koska aihe on minulle läheinen ja merkityksellinen oman kokemusmaailmani kautta, koin sen erityisen kiinnostavana. Itselleni läheinen aihe motivoi sekä vahvisti sitä sitoutumisen astetta, jolla tutkimukseeni ryhdyin. Mielenkiintoni lisäsi myös se, että opinnäytetyöni on ensimmäinen koskaan SFC -tapahtumasta tehty opinnäytetyö.

Tutkimuksessani keskeisin ja eniten toistuva käsite on opiskelijatapahtuma. Ennen tutkimukseni ja sen tulosten kuvausta käsittelemkin yleisesti korkeakoulujen opiskelijatapahtumia. Koska tutkimukseni keskiössä oleva SFC -tapahtuma on nimenomaan Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoiden opiskelijatapahtuma, löytyy opinnäytetyöstäni oma lukunsa Poliisiammattikorkeakoulun erityispiirteistä muiden ammattikorkeakoulujen joukossa sekä yleiskatsaus Polamkin opiskelijatapahtumiin. Olen tutkimuksessani kuvannut SFC -tapahtuman kehityskaaren sen syntymästä nykyiseen hetkeen saakka, eli kaiken kaikkiaan noin puolentoista vuoden ajalta. Tällä pyrkimykseni on paitsi antaa tietoa tapahtumasta, myös lisätä ymmärrystä tapahtumaa kohtaan. Opinnäytetyöni teoreettinen viitekehys rakentuu korkeakouluopiskelijan hyvinvoinnin kolmesta osa-alueesta, eli sosiaalisesta, psyykkisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista.

Toivon tutkimuksestani olevan hyötyä SFC -tapahtuman jatkoon ja sen edelleen kehittämisen kannalta. Toivon, että tutkimukseni kannustaa opiskelijoita uskomaan omiin ideoihinsa ja toimii rohkaisevana esimerkkinä niiden toteuttamiseen.

2 OPISKELIJATAPAHTUMAT OSANA KORKEAKOULUJEN OPISKELIJAKULTTUURIA

Opiskelijatapahtumat ovat keskeinen osa korkeakoulujen opiskelijakulttuuria. Emi Maeda (2017, 12) määrittelee pro gradussaan opiskelijakulttuurin kulttuuriksi, jota ”*ensisijaisesti opiskelijat välittävät ja tuottavat toisilleen ja joka liittyy opiskelijoiden elämismaailmaan*”. Aalto-yliopiston ylioppilaskunta AYY määrittelee saman asian yksinkertaisen ytimekkäästi todeten opiskelijakulttuurin olevan ”*nimensä mukaisesti opiskelijoiden kulttuuria – eli kaikkea sitä, mitä opiskelijat tekevät*”. Käytännössä opiskelijakulttuurissa on kyse monipuolisista opiskelijatapahtumista ja opiskelijoiden järjestämästä ja ideoimasta toiminnasta. Opiskelijatapahtumissa luodaan yhteishenkeä yhdessä tekemisen ja kokemisen kautta. Opiskelijatapahtumat tähtäävät opiskelijoiden yhteishengen ja yhteisöllisyyden tunteen kasvattamiseen ja ”me-hengen” luomiseen. Hyvä yhteishenki puolestaan edistää kaikkien viihtymistä ja jaksamista opiskelijayhteisössä. Uudelle opiskelijalle opiskelijatapahtumat ovat tärkeä väylä tutustua uusiin opiskelutovereihin ja päästä osaksi opiskelijayhteisöä.

Korkeakouluissa järjestettävien tapahtumien kirjo on moninainen: on saunailtoja, peli- ja elokuvailtoja, kilpailuja, klubi-iltoja, retkiä ja urheilutapahtumia. Korkeakouluissa voidaan myös esimerkiksi järjestää keskustelutilaisuuksia jostain ajankohtaisesta ja mielenkiintoisesta aiheesta. Opiskelijat voivat myös tehdä yhdessä ruokaa. Opiskelijatapahtumien järjestämisestä vastaavat yleensä korkeakoulujen opiskelijakunnat tai -järjestöt ja usein, ainakin isompia tapahtumia, järjestetään yhteistyössä paikallisten yrittäjien ja muiden oppilaskuntien kanssa.

2.1 Perinteisiä opiskelijatapahtumia

On opiskelijatapahtumia, joita toteutetaan vaihtelevasti kulloisenkin tarpeen tai asian ajankohtaisuuden mukaan, mutta myös niitä, jotka toistuvat vuosi toisensa jälkeen samanlaisina ja joista voidaan puhua jo perinteinä. Opiskelijajärjestöjen määritelmä perinteestä täyttyy siinä vaiheessa kun asia tai tapahtuma toteutetaan kolmannen kerran (Maeda 2017, 17). Tällaisia korkeakoulujen perinteitä edustavat esimerkiksi fuksiperinteet, jossa on kysymys ensimmäisen vuoden opiskelijoille järjestettävästä kasteesta tai kastajaisista (Maeda 2017, 15–16). Kastajaisista käytetään yleisesti nimityksiä *tursajaiset*,

fuksiaiset tai *kuksiaiset*. Teknillisissä yliopistoissa vastaava tapahtuma on *teekkarikaste*, jossa ensimmäisen vuoden opiskelijat kastetaan ”täysivaltaisiksi” teknillisen yliopiston opiskelijoiksi eli teekkareiksi (Rönnqvist 2015).

Helsingin yliopiston ylioppilaskunta järjestää uusille opiskelijoilleen *fuksideikkailun*, josta on muodostunut Suomen suurin fuksitapahtuma. Tätäkin tapahtumaa voidaan kutsua jo perinteeksi, sillä se on järjestetty viitenä vuonna peräkkäin. Nimensä mukaisesti fuksideikkailussa uudet opiskelijat ”seikkailevat” joukkueittain kierrellen eri puolille opiskelijakaupunkia sijoitettuja rasteja, joilla he suorittavat tehtäviä ja tutustuvat ylioppilaskunnan toimintaan. (HYY 2018.)

Ammattikorkeakoulut ja yliopistot järjestävät myös paljon yhteisiä opiskelijatapahtumia, joilla niistäkin monella on pitkät perinteet takanaan. Näistä kenties kaikkein tunnetuimpia opiskelijatapahtumia ovat *Appro-tapahtumat*, jotka yhdistävät poikkitieteellisesti monia eri korkeakouluja ja joita järjestetään vuosittain Suomen suurimmissa opiskelijakaupungeissa. Näistä Tampereella tapahtuva Hämeenkadun Appro on paitsi Suomen pitkäaikaisin appro-tapahtuma, myös kaikkein suurin. Pohjois-Suomen suurin opiskelijatapahtuma on puolestaan Rovaniemellä vuosittain järjestettävä rastikilpailu, Poronkusema, jossa sadat opiskelijat eri puolilta Suomea kilpailevat kevättalvisilla rasteilla viikonlopun ajan (Artikla ry 2018).

Korkeakoulujen opiskelijatapahtumien kirjossa ei ole unohdettu risteilyjäkään, sillä esimerkiksi GooM -risteilyt kuuluvat Suomen suurimpien opiskelijatapahtumien joukkoon yli 150 000 opiskelijan osallistujamäärällä. Koska GooM -risteilyjä on järjestetty jo yli 20 vuoden ajan, voidaan niistä eittämättä puhua vankkana perinteenä opiskelijatapahtumien joukossa. (Studentum.fi.)

Myös laskiaisriehoilla on oma vakiintunut paikkansa korkeakoulujen opiskelijatapahtumien joukossa. Näistä Helsingin Kaivopuistossa, Ullanlinnamäellä, vuosittain, laskiaistiistain kunniaksi järjestettävä laskiaisrieha on yksi Suomen suurimmista opiskelijoiden ulkourheilutapahtumista. Tähänkin tapahtumaan osallistuu tuhansia opiskelijoita, jotka saapuvat eri puolilta Suomea pitämään lystiä ja tapaamaan muita opiskelijoita mäenlaskun merkeissä. (Vapaateekkarit.)

Opiskelijatapahtumista mainittakoon myös *akateeminen kyykkä*, jolla silläkin on pitkät perinteet opiskelijatapahtumien joukossa. Kyseessä on Tampereen Teknillisellä Yliopistolla talvisin pelattava perinteinen teekkarilaji, jonka kausi huipentuu helmikuussa pidettäviin Akateemisen kyykän MM-kilpailuihin. (TTY 2017.)

Myös erilaiset vuosijuhlat, sitsit, ekskursiot ja retket, speksit ja vappu voidaan laskea kuuluvaksi perinteisiin opiskelijatapahtumiin (Maeda 2017, 15). Näistä sitsit ovat akateemisia pöytäjuhlia, joita toteutetaan eri tavoin. Yhteistä sitseille on, että niissä lauletaan, kilistellään juomia, pukeudutaan teeman mukaisesti ja syödään hyvää ruokaa. Tapa on rantautunut naapurimaastamme Ruotsista ja muistuttaa rapujuhlia. (LTKY.) Speksi, yksi vanhimmista pohjoismaisista opiskelijaperinteistä, on puolestaan opiskelijavetoinen improvisaatiota hyödyntävä musikaaliteatteri tai käsikirjoitettu näytelmä, johon sisältyy paljon musiikkia, huumoria ja tanssia ja jonka kulkuun yleisöllä on mahdollisuus vaikuttaa eri tavoin (PahkiSpeksi).

2.1.1 Haalarikulttuuri

On tavallista, että korkeakouluopiskelijat käyttävät opiskelijatapahtumiin osallistuessaan omaa opiskelualaansa ja opinahjoansa symboloivia haalareita, jotka toimivat tärkeänä opiskelijayhteisöön kuulumisen merkinä. Haalarin väri kertoo opiskelijan opiskelualasta, vaikka tiettyjen alojen värit vaihtelevatkin kaupungeittain. Haalariin kerättyjen erilaisten merkkien määrä paljastaa puolestaan opiskeluvuosien määrän ja merkkien sanoma kertoo haalaria kantavan opiskelijan huumorintajusta ja arvoista. Merkkejä haalareihinsa opiskelijat keräävät muun muassa niistä opiskelijatapahtumista, joihin osallistuvat. (Kytölähti 2017.) Haalarit mielletään siinä määrin merkittävänä korkeakouluopiskelijan symbolina, että niiden yhteydessä voidaan puhua ”haalarikulttuurista” ja ”haalarituketistä”, joka ohjeistaa opiskelijaa haalareiden ”oikeaoppiseen” käyttöön (Lapintie 2017).

Nykyään jotkut yliopistot, esimerkiksi Turun yliopisto, ja monet järjestöt ovat tuoneet opiskelijahaalareiden rinnalle ainejärjestöjen omat colleget. Kampuksella collegepaidat toimivat yhteisöllisyyden merkinä samalla tavalla kuin opiskelijahaalarit opiskelijatapahtumissa. (Keskiöja 2017.)

2.1.2 Päihteettömyys

Opiskelijatapahtumat ja alkoholinkäyttö mielletään helposti yhteenkuuluviksi. Alkoholinkäyttöä opiskelijatapahtumissa pidetään monesti ”asiaan kuuluvana” tai vähintäänkin sallittuna. Myös Maeda (2017, 60) toteaa alkoholinkäytön olevan tiukasti suomalaiseen juhla-kulttuuriin ja sitä kautta myös opiskelija-elämään sidottua. Alkoholinkäyttö opiskelijatapahtumissa juontaa juurensa vuosikymmenten taakse yliopisto-opiskelijoiden vuosijuhliin ja muuhun vapaa-ajan juhlintaan, josta se on lähtenyt laajenemaan koskettuen nykyään koko opiskelijakenttää alasta tai koulusta riippumatta (Maeda 2017, 60). Tätä taustaa vasten opiskelijoiden paine juoda, on ymmärrettävää. Kuitenkin melkein joka kymmenes korkeakouluopiskelija on täysin raitis. Muutaman viime vuoden aikana yhä useammat opiskelijajärjestöt ovat panneet merkille tämän korkeakouluopiskelijoiden juomatavoissa tapahtuneen muutoksen ja pyrkivät huomioimaan tapahtumia järjestäessään myös raittiit opiskelijat. Myös järjestöavustuksia annetaan mieluusti niille opiskelijajärjestöille, jotka järjestävät päihteettömiä juhlia ja liikuntatapahtumia. (Rummukainen 2017.) Myös eri ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnat, Lapin ammattikorkeakoulu näistä yhtenä, huomioivat toimintansa suunnittelussa raittiit opiskelijat järjestämällä päihteettömiä tapahtumia ja varmistamalla, että opiskelijatapahtumissa on mahdollisuus myös alkoholittomiin juomiin (Lapin AMK).

Opiskelijatapahtumista esimerkiksi Amazing Oulu -kaupunkisuunnistus kannustaa opiskelijoita ”liikunnalliseen ja tervehenkiseen elämään” ilman päihteitä (OYY 2017). Myös Turku on huomionnut päihteettömät korkeakouluopiskelijansa perustamalla alkoholittoman opiskelijatapahtuman, Kahvila -appron (Opiskelijakaupunki Turku 2018).

Nyyti ry. on kehittänyt Hengailuillat- nimisen konseptin, joita opiskelijatoimijat järjestävät eri puolella Suomea. Konseptin ideana on, että opiskelija voi tulla viettämään iltaa ja tutustumaan muihin opiskelijoihin esimerkiksi pelaillen ja jutustellen ”rennolla meiningillä”. Toisinaan illoissa voi olla myös järjestettyä ohjelmaa. Illat ovat maksuttomia ja päihteettömiä eivätkä edellytä ennakoilmoittautumista. (Nyyti ry. 2016c)

2.2 Urheilutapahtumat

Kaikille korkeakouluopiskelijoille yhteisiä tapahtumia ovat muun muassa Opiskelijoiden liikuntaliitto ry:n järjestämät OSM- kisat, eli opiskelijoiden SM-kisat. Kyseessä ovat

valtakunnalliset korkeakouluopiskelijoiden mestaruuskilpailut, joihin osallistuu tuhansia opiskelijoita ammattikorkeakouluista ja yliopistoista ympäri Suomen. OSM -kisojen tarkoituksena on ”*tarjota taitotasoon katsomatta hauska kilpailuformaatti opiskelijoille, joissa tärkeintä on liikunnan tuottama ilo ja yhdessä tekemisen fiilis.*” (OLL a.)

OSM -kisoissa opiskelijoiden suomenmestaruuksia ratkotaan useissa eri yksilö- ja joukkuelajeissa. Joukkuelajeissa mestaruutta voi tavoitella esimerkiksi lentopallossa tai jääkiekossa, jossa korkeakouluopiskelijoille on avoin OSM -turnaus. Suomenmestaruudesta mitellään myös perinteisesti jalkapallossa, jossa on oma kilpasarja niin miehille kuin naisillekin. Mestaruutta ratkotaan myös kaikille yhteisessä rentosarjassa, joka tuo opiskelijoiden SM -kisoihin mukaan kaivattua leikkimielisyyttä ja viihteellisyyttä: siinä voittajien lisäksi palkitaan myös parhaan tunnelman tuonut joukkue ”paras fiilis”-palkinnolla. (OSM a.)

Ultimate kuuluu myös opiskelijoiden SM -kisalajeihin. Siinä liitokiekolla eli frisbeellä pelataan joukkuepeliä, jossa tavoitteena on tehdä maaleja vastustajan puolustamalle maalialueelle syöttämällä kiekko joukkueoverille. Ultimatussa ei käytetä tuomareita, joten ”*se vaatii pelaajiltaan kypsyyttä sekä taitoa kunnioittaa pelin henkeä*”. (Ultimate.fi 2018.) Ultimate -kisojen kevennetyn kilpasarjan lisäksi myös tässä lajissa pelataan suomenmestaruudesta pelaajakokoonpanoiltaan avoimessa rentosarjassa (OSM f.).

OSM -titteliä voi hakea myös pöytätenniksessä, sillä Liikunnan Riemu järjestää Opiskelijoiden Liikuntaliiton luvalla opiskelijoiden pöytätenniksen SM-kilpailuja. Pöytätenniksen kilpasarjoissa pelataan virallisista opiskelijoiden Suomen mestaruuksista ja edustuspaikoista seuraaviin opiskelijoiden EM-kisoihin. Vähemmän lajia harrastaneet ei-kilpapelajat on tässäkin lajissa huomioitu tarjoamalla heille mahdollisuus kilpailla rentosarjassa. (OSM d.)

Juoksua harrastavat ja puolimaratonista haaveilevat korkeakouluopiskelijat voivat tavoitella suomenmestaruutta Opiskelijoiden puolimaratonin SM-kisoissa, joka juostaan Suomen ylivoimaisesti suurimman puolimaratonin Helsinki City Run (HCR) yhteydessä (OSM c.). Täysmaratonille rohkenevat voivat puolestaan osallistua opiskelijoiden maratonin SM-kisoihin, joka juostaan perinteisesti Suomen suurimman maratonin tapahtuman, Helsinki City Marathonin yhteydessä (OSM b.).

Mikäli alppilajit kuuluvat korkeakouluopiskelijan vahvuuksiin, voi hän tavoitella suomenmestaruutta opiskelijoiden alppilajien SM -kisoissa. Vannoutuneet jalkapalloilijat voivat puolestaan ratkoa suomenmestaruutta ottamalla osaa hankifutiksen SM -kisoihin. Näiden molempien talvilajien suomenmestaruuksista kamppailtiin ensimmäistä kertaa Tahkolla 2.-4.2.2018, jossa päivänvalon näki myös aivan uusi opiskelijatapahtuma Tahkofest. Siinä on kyse opiskelijoiden SM-kisojen oheen rakennetusta ”*monipuolisesta talviriehasta talvisine tapahtumarasteineen ja After Ski -meininkeineen*”. (Kuopio-Tahko Markkinointi Oy 2017.)

3 POLAMK MUIDEN AMMATTIKORKEAKOULUJEN JOUKOSSA

Laki Poliisiammattikorkeakoulusta hyväksyttiin eduskunnassa 17.12.2013. Sen myötä poliisikoulutuksen tutkintorakenne uudistui vuonna 2014. Tuolloin peruskoulutus muuttui ammattikorkeakoulutasoiseksi koulutukseksi, jossa 180 opintopisteen tutkinnolla saa kelpoisuuden miehistövirkoihin, esimerkiksi vanhemmaksi konstaapeliksi. (Poliisiammattikorkeakoulu a.) Poliisiammattikorkeakoulu, eli Polamk, on siis varsin nuori ammattikorkeakoulu muiden ammattikorkeakoulujen joukossa.

3.1 Erityispiirteitä

Poliisiammattikorkeakoululla on tiettyjä erityispiirteitä, jotka erottavat sen muista ammattikorkeakouluista. Kun Suomessa ammattikorkeakoulut toimivat opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla ja niitä erilaisten ammattikorkeakouluja ohjaavien säädösten, muun muassa ammattikorkeakoululain (932/2014) ohjaamina, on Poliisiammattikorkeakoulu näistä ainoa sisäministeriön alaisuudessa toimiva (OKM). Laki poliisiammattikorkeakoulusta (1164/2013) ohjaa koulun toimintaa (OKM).

Siinä missä ammattikorkeakoulujen lukuvuosi käynnistyy kerran lukuvuodessa, alkaa Poliisiammattikorkeakoulu AMK -tutkinto neljä kertaa vuodessa: opiskelijat aloittavat opintonsa hakuajasta riippuen joko elo-, loka-, tammi- tai huhtikuussa. Lukuvuoden sijaan käytetäänkin mieluummin ilmausta *opintovuosi*, joka kuvaa osuvammin poliisikorkeakoulussa aloittavien opiskelijoiden lukuvuotta. Kun ammattikorkeakouluissa vietetään perinteisesti syys-, jouluku- ja kesälomaa; sisältyy Poliisiammattikorkeakoulun opintovuoteen kaksi lomajaksoa: joulutauko ja kesätauko, joiden ajankohdat vaihtelevat

opintovuosittain. Joulutauko käynnistyy yleensä ennen joulua ja päättyy loppiaisien jälkeen. Kesätaukoa vietetään tavallisesti kesäkuun lopusta elokuun alkuun. (Poliisiammattikorkeakoulu b.)

Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijan käyttäytymisestä on säädetty erikseen Poliisiammattikorkeakoulun järjestyssäännössä. Poliisiammattikorkeakoulusta annetun lain (1164/2013) 47 §:n mukaan poliisiksi opiskelevan on käytettävä poliisin virkapukua koulutukseen osallistuessaan. Virkapuvun käyttö on tarkoin ohjeistettu, sillä sitä on lupa käyttää ainoastaan Poliisiammattikorkeakoulun alueella tai oppilaitoksen järjestämissä harjoituksissa. Poliisiammattikorkeakoulun alueella liikkuaan on opiskelijan pidettävä aina näkyvällä paikalla kuvallista tunnistuskorttia eli kulkukorttia. (Poliisi AMK, 9.)

Myös sosiaalisen median käyttöön on omat ohjeistuksensa: Poliisiammattikorkeakoulussa opiskelevan on noudatettava erityistä tarkkuutta sosiaalisen median käytössä. Hänen on huomioitava muita ammattikorkeakouluopiskelijoita enemmän, mitä tietoja hän laittaa itsestään ja opinnoistaan sosiaaliseen mediaan. Sosiaalisen median käyttöä sekä siihen liittyviä poliisin ohjeita ja määräyksiä käsitelläänkin heti opintojen alussa. (Poliisi AMK, 11.) 3.2

3.2 Perinne- ja viihdetoimikunnan tapahtumia

Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumien järjestämisestä vastaa perinne- ja viihdetoimikunta, joka koostuu noin 25:stä enemmän tai vähemmän aktiivisesti toimivasta opiskelijasta. Tähän toimikuntaan valitaan jokaiselta alkavalta vuosikurssilta kahdesta neljään opiskelijaa. Valintaprosessi tapahtuu uusille opiskelijoille järjestettävissä tervetulojuhliissa, jotka pidetään perinteisesti aina toisena päivänä uuden kurssin aloittamisesta. Perinne- ja viihdetoimikunnan toiminnasta vastaa puheenjohtaja, joka valitaan tavallisesti puoleksi vuodeksi kerrallaan. Uusi puheenjohtaja valitaan yleensä siinä vaiheessa, kun edellinen aloittaa opintoihin liittyvän työharjoittelunsa. Perinne- ja viihdetoimikuntaa rahoittaa Poliisiammattikorkeakoulu, joka asettaa toimikunnalle tietyn budjetin juhlien ja tapahtumien järjestämiseen.

Perinne- ja viihdetoimikunta järjestää poliisi-opiskelijoille opiskelun vastapainoksi yhteisiä vapaa-ajan juhlia ja erilaisia kokoontumisia tavoitteenaan luoda ja vahvistaa yhteishenkeä opiskelijoiden kesken. Koska opintovuoden aikana opiskelunsa aloittaa peräti neljä uutta

ryhmää, on perinne- ja viihdetoimikunnalla erityisen tärkeä tehtävä koota niin uudet kuin jo aiemmin opintonsa aloittaneet opiskelijat yhteen vapaa-ajalla, ja näin tiivistää ja ylläpitää ”kuuluisaa” Polamkin yhteisöllisyyttä ja yhteishenkeä. Poliisikorkeakoulun Facebook -sivulla (10.4.2018) kuvataankin tätä koululla vallitsevaa yhteishenkeä osuvasti seuraavin sanoin:

”Hyvä yhteishenki on olennainen osa poliisikoulutusta. Yhteisöllisyys ja sen luoma yhteishenki on yksi Suomen poliisin vahvuuksia. Se sama yhteishenki on vahvana myös Polamkissa, ja sitä aletaan luoda jo poliisikoulutuksen ensimmäisenä päivänä, siitä hetkestä, kun henkilö ensimmäistä kertaa astuu ovesta sisään uutena opiskelijana. Täällä jokainen opiskelija on toisensa tuleva työtoveri, ja se henkilö, joka jonain päivänä saattaa jopa pelastaa oman henkesi.”

Tämän yhteishengen vaalimiseksi järjestetyt juhlat ja kokoontumiset ovat toisinaan teemapainotteisia, kuten esimerkiksi lokakuun lopulla järjestettävä Halloween -juhla ja maaliskuussa pidettävä Saint Patricks Day -teemajuhla. Teemajuhliin pukeudutaan teeman mukaisesti. Koska isompiin teemajuhliin järjestetään usein myös jokin jatkopaikka, peritään näihin tapahtumiin yleensä pienehkö, kolmen euron hintainen pääsylippu pienempien juhlien ollessa opiskelijoille maksuttomia. Suurimmat perinne- ja viihdetoimikunnan järjestämät juhlat ovat jo klassikoksi muodostuneet Sikajuhlat, jotka järjestetään aina ennen kesätauolle lähtöä. Sikajuhlilla on pitkä perinne koulun historiassa ja sitä pidetäänkin opintovuoden ”huipentumana”.

Perinne- ja viihdetoimikunta järjestää juhlia ja kokoontumisia satunnaisesti: toisinaan tapahtumia niitä on tiheämmin, toisinaan niiden väliin mahtuu useitakin viikkoja. Tieto opiskelijatapahtumista saavuttaa opiskelijat laajalti yleensä Wilma -sovelluksen kautta.

Poliisiammattikorkeakoulun Facebook -sivulla (10.4.2018) todetaan, että ”Polamkin opiskelijoista ei käytetä muualta opiskelumailmasta tutun kaltaisia käsitteitä, kuten ”fuksi”, ”turso”, tai ”ykköset”, sillä kastajaisina toimii valintakokeen läpäiseminen.”. On totta, että Poliisiammattikorkeakoululla vallitseva opiskelijakulttuuri on erityyppinen kuin keskimäärin muilla korkeakouluilla. Mikäli Poliisiammattikorkeakoulun opiskelija osallistuu muiden ammattikorkeakoulujen järjestämiin opiskelijatapahtumiin, osallistuu hän niihin siviilivaatteissa ilman opiskelijakulttuuria tyypillisesti symboloivaa haalaria.

Lippuja erilaisiin ammattikorkeakoulujen yhteisiin opiskelijatapahtumiin ei myydä Poliisiammattikorkeakoulun kampuksella, vaan ne täytyy ostaa tarvittaessa esimerkiksi Tampereen ammattikorkeakoulun (TAMK) kampukselta.

3.3 Urheilutoimikunnan tapahtumia

Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijat ovat erittäin aktiivisia liikunnan harrastajia. Siksi on luonnollista, että Poliisiammattikorkeakoulussa toimii myös urheilutoimikunta. Siihen valitaan jokaiselta luokalta yksi vapaaehtoinen opiskelija. Urheilutoimikunnalle myönnettävällä budjetilla hankitaan koulun opiskelijoille uusia urheiluvälineitä.

Urheilutoimikunnan tehtäviin kuuluu nimensä mukaisesti erilaisten urheilutapahtumien järjestäminen poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoille. Yksi tällaisista urheilutapahtumista on jaksoturnaus, joka järjestetään neljä kertaa opintovuoden aikana. Jaksoturnauksessa urheilulaji, jossa luokat kilpailevat toisiaan vastaan, vaihtelee jaksoittain. Yhdeksi jaksoturnauksen urheilulajiksi opintovuoden aikana valikoituu yleensä salibandy. Kevättä kohden urheilulajit pyritään valitsemaan siten, että ne on mahdollista toteuttaa ulkona pihalla. Luokat kasaavat itse jaksoturnaukseen osallistuvan joukkueensa. Mikäli joukkueita on paljon, voi jaksoturnaus kestää jopa kolmesta viiteen päivää. Toisinaan voi käydä niinkin ikävästi, että joukkuetta ei saada kokoon innostuksen puutteesta johtuen. Jaksoturnauksen voittajaluokka saa pokaalin ja kuvansa koulun käytävällä olevaan vitriiniin.

Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijakunta on aktiivinen erilaisen liikunnallisen harrastetoiminnan ylläpitämisessä. Koululla on esimerkiksi oma jalkapallo- ja jääkiekkjoukkue, jotka osallistuvat poliisilaitosten välisiin turnauksiin. Koulun oman jääkiekkjoukkue Hervanta Pigs on perustettu opiskelijoiden toimesta. Sillä on muun muassa oma yhdistys.

4 KORKEAKOULUOPISELIJAN HYVINVOINTI

Opiskelijan hyvinvointi muodostuu kolmesta osa-alueesta: *fyysinen*, *psykkinen* ja *sosiaalinen* hyvinvointi, jotka kaikki ovat yhteydessä toisiinsa. Fyysisen hyvinvoinnin tekijöitä ovat riittävä lepo, monipuolinen ravinto ja säännöllinen liikunta. Psykkisessä hyvinvoinnissa on puolestaan kysymys mielenterveyden tasapainosta ja kyvystä luottaa ja

arvostaa itseään. Sosiaaliseen hyvinvointiin kuuluu opiskelijan sosiaalinen verkosto, hänen sosiaaliset taitonsa sekä opiskeluyhteisön hyvinvointi. (JAMK.)

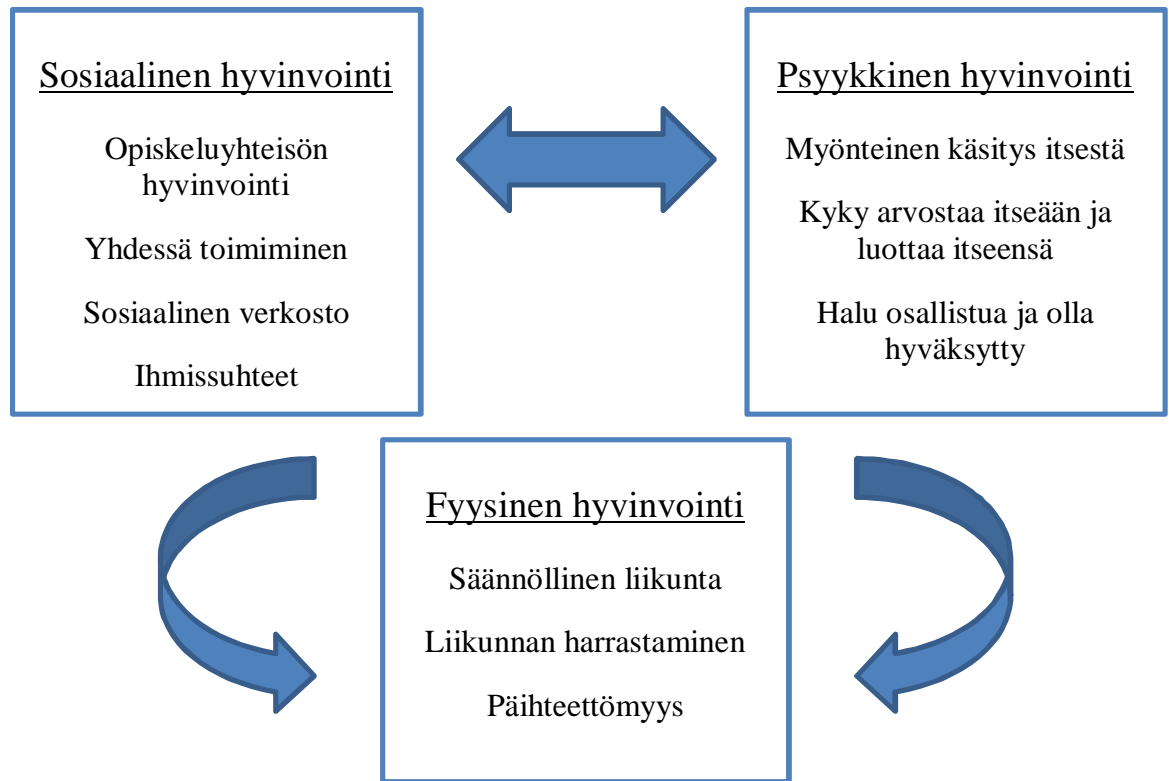
Sosiaalisen hyvinvoinnin osa-alueista opinnäytetyössäni on keskeistä sosiaalinen verkosto, opiskeluyhteisön hyvinvointi sekä yhdessä toimiminen. Opiskeluyhteisöjä ovat sekä oppilaitosten sisäiset yhteisöt että opiskelijoiden omat yhteisöt (Sosiaali- ja terveysministeriö 2007, 43). Opinnäytetyössäni tällaisen oppilaitoksen sisäisen yhteisön muodostavat Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijat. Opiskelijoiden oma yhteisö puolestaan koostuu niistä Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoista, jotka ovat osallistuneet Solu Fighting Championship (SFC) -opiskelijatapahtumaan joko katsojina ja/tai ottelijoita tai olleet muutoin mukana sen toiminnassa ja järjestämisessä.

Koen, että SFC- tapahtuman sosiaalinen aspekti sekä kamppailu-urheilun henkistä kanttia ja itsensä haastamista vaativa luonne kytkeytyvät myös psyykkiseen hyvinvointiin. Mielenterveyteen ja sen tasapainoon vaikuttavat yksilölliset ominaisuudet ja kokemukset sekä sosiaalinen vuorovaikutus. Mielenterveydeltään tasapainoisella opiskelijalla on myönteinen käsitys itsestään ja mahdollisuuksistaan kehittyä. Hän kykenee solmimaan sosiaalisia suhteita ja ylläpitämään niitä. Hän pystyy toimimaan yhteisöissä tuottavana ja luovana jäsenenä tuntien samalla itsensä näissä yhteisöissä hyväksytyksi. Mielenterveydeltään tasapainoinen opiskelija haluaa myös osallistua oman yhteisönsä toimintaan. (Nyyti ry. 2016b.)

Psyykkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin ohella voidaan puhua myös psyykkisestä ja sosiaalisesta ympäristöstä. Siihen sisältyy henkilökunnan ja opiskelijoiden välinen vuorovaikutus, opiskeluilmapiiri sekä opiskelijayhteisöjen tarjonta. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2007, 43).

Koska opinnäytetyöni keskiössä on kamppailu-urheiluun keskittyvä opiskelijatapahtuma, nousee fyysisen hyvinvoinnin osa-alueista esiin säännöllinen liikunta. Korkeakoululiikunnan suositusten (OLL b.) mukaan korkeakouluympäristöä liikunnallistetaan eli fyysistä aktiivisuutta edistetään luomalla *”myönteistä, sallivaa, innostavaa ja korkeakouluyhteisön osallisuutta tukevaa ilmapiiriä arjen fyysisen aktiivisuuden ylläpitämiselle ja edistämiseksi.”* Samalla korkeakouluyhteisöä osallistetaan aktiivisesti miettimään ja kehittämään omaa opiskelu- ja työympäristöään niin, että se innostaa fyysiseen aktiivisuuteen ja edistää jaksamista.

Korkeakoululiikunnan suosituksissa (2018) todetaan liikunnan terveydellisten ja sosiaalisten hyötyjen tunnistamiseen aktivoivan liikkumisen edistävän parhaiten liikunnallista elämäntapaa. Tämän on koettu olevan voimakkaimmin yhteydessä nimenomaan opiskelijoiden hyvinvointiin. (OLL 2018).

Opinnäytetyössäni keskeiset opiskelijan sosiaalisen, psyykkisen ja fyysisen hyvinvoinnin osa-alueet

Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiössä (YTHS) on toteutettu vuosina 2000, 2004, 2008, 2012 ja 2016 valtakunnalliset opiskelijoiden terveystutkimukset alle 35-vuotiaille perustutkintoa suorittaville yliopisto-opiskelijoille. Vuonna 2008 mukaan tutkimukseen otettiin myös ammattikorkeakouluopiskelijat. Tutkimuksissa on selvitetty korkeakouluopiskelijoiden fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista terveydentilaa, terveyskäyttäytymistä sekä näihin liittyviä tekijöitä, joista mainittakoon opinnäytetyöhöni liittyvän sosiaalisen hyvinvoinnin alueeseen kuuluvat sosiaaliset suhteet. Lisäksi tutkimuksessa mukana on ollut vaihtuvia erityisteemoja, joista opinnäytetyöni kannalta kiinnostavinta ovat liikunnan kulttuuriset ja sosiaaliset merkitykset. Tutkimuksen mukaan 76 % tutkimukseen vastanneista opiskelijoista koki fyysisen hyvinvointinsa hyväksi tai erittäin hyväksi. Sen sijaan henkisen hyvinvoinnin koki hyväksi tai erittäin hyväksi vain 66

%. Psykkisiä vaikeuksia, kuten ylirasittuneisuutta tai itsensä masentuneeksi tai muuten onnettomaksi kokemista, oli 30 %:lla vastanneista. Stressin kanssa kamppaili 33 % vastanneista. Yli viidennes vastanneista koki esimerkiksi mielialansa ja omat voimansa negatiivisiksi. Ihmissuhteet koettiin voimavaroja lisäävänä. Psykkiset ongelmat ovat yleistyneet 2000-luvulla erityisesti miesopiskelijoiden keskuudessa. (YTHS 2018.)

Korkeakouluopiskelijoiden hyvinvoinnista on kiinnostunut ja sitä kyselyin kartoittanut myös Nytyi ry, opiskelijoiden mielenterveyttä edistävä valtakunnallinen ja yleishyödyllinen sosiaali- ja terveysministeriön tukema yhdistys. Se tähtää toiminnallaan opiskelijoiden mielen hyvinvoinnin ja opiskelukyvyn vahvistamiseen. (Nytyi ry 2016a). Nytyi ry on toteuttanut kyselyjä vuodesta 2011 lähtien selvittääkseen korkeakouluopiskelijoiden päällimmäisiä tuntemuksia ja kokemuksia opintojen aloittamiseen ja sen mukanaan tuomaan uuteen elämänvaiheeseen liittyen. Kiinnostuksen kohteena ovat olleet muun muassa haasteet opiskeluyhteisössä toimimisessa. (Savolainen, Lindberg, Salo, Kauliomäki, Akolahti & Tuuttila 2015, 3) Viimeisin tutkimus, jonka löysin, on vuodelta 2015. Tuolloin kyselyyn oli vastannut 5000 uutta korkeakouluopiskelijaa.

5 SOLU FIGHTING CHAMPIONSHIP (SFC)

Solu Fighting Championship (SFC) on neljän poliisiammattikorkeakoulun opiskelijan ideoima ja käynnistämä kamppailu-urheilutapahtuma, joka on suunnattu Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoille, mutta johon myös opettajat ovat tervetulleita osallistumaan. SFC -tapahtuma pyrkii toiminnallaan yhdistämään Polamkin opiskelijoita yli kurssirajojen sekä edistämään ja ylläpitämään yhteishenkeä sekä lisäämään yhteisöllisyyttä opiskelijoiden keskuudessa. SFC -tapahtuma tarjoaa autenttisen opiskelijatapahtuman, jossa yhdistyvät viihde ja kamppailu-urheilu. Samalla se toimii turvallisena, matalan kynnyksen alustana niille, jotka ovat vasta aloittaneet kamppailulajien harrastamisen ja haluavat kokeilla lajissa kilpailemista.

Opinnäytetyössäni SFC -tapahtumaan sisältyvällä kamppailu-urheilulla tarkoitetaan eri lajien osalta lukkopainia, potku- ja thainyrkkeilyä, Brasilialaista jiu jitsua (BJJ), nyrkkeilyä sekä vapaa-ottelua, jossa on yhdistyvät useiden eri lajien (kuten nyrkkeily, paini, BJJ) parhaimmat tekniikat.

5.1 Tapahtuman synty

Idea Solu Fighting Championship -tapahtumaan syntyi sattumien summana koulun asuntolan solussa E601 vuoden 2016 lopulla. Minä ja samassa solussa asuvat opiskelutoverini olimme jo pitkään pohtineet, kuinka vähän Poliisiammattikorkeakoulun sisällä toimivat eri vuosikurssit ovat lopulta konkreettisesti toistensa kanssa tekemisissä. Erityisesti urheilutapahtumat mietityttivät. Esimerkiksi koulullamme jaksoittain, eli neljä kertaa opintovuoden aikana järjestettävä jaksoturnaus, ei mielestämme pystynyt yhdistämään laajempaa opiskelijajoukkoa: usein joukkueita ei saatu kasaan eikä pelaavia joukkueilla ollut kentän reunalla muutamaa opiskelijaa enempää kannustusjoukkoja. Koimme, että tarve laajemmalle, kaikkia Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoita yhdistävälle tapahtumalle, oli selvästi olemassa. Halusimmekin kehittää opiskelijatapahtuman, johon kaikki koulumme opiskelijat voisivat osallistua ja josta he olisivat innostuneita. Halusimme tapahtuman olevan niin toimiva, että siitä puhuttaisiin koulumme käytävillä aina viikkoja ennen varsinaista tapahtumapäivää.

Olen itse harrastanut vuosien ajan eri kamppailulajeja, päälajinani vapaaottelu. Myös viidestä samassa solussa tuolloin kanssani asuvista opiskelukavereistani neljä olivat harrastaneet enemmän tai vähemmän kamppailulajeja. Yhteisen kamppailutaustamme johdosta olimme jo jonkin aikaa leikkimielisesti pyöritelleet ajatusta oman kamppailuorganisaation perustamisesta koulullemme. Nimikin oli jo valmiiksi mietittynä: Solu Fighting Championship, josta käyttäisimme lyhennettä SFC. Idea nimeen kumpusi yhdysvaltalaisesta Ultimate Fighting Championship- eli UFC -vapaaotteluorganisaatiosta, jonka maailmanlaajuudesta, monen tuntemasta ja helposti erottuvasta brändistä halusimme ottaa mallia. UFC -tapahtumassa viihdearvo muodostuu tapahtuman ympärillä pyörivästä promotiosta, punnitus- ja lehdistötilaisuudesta, tapahtuman juontamisesta sekä näyttävistä ottelijoiden sisääntuloista. UFC -tapahtumia mukaillen, halusimme luoda urheilutapahtuman, jolla olisi samankaltaista viihdearvoa. Näin saisimme mukaan myös niitä opiskelijoita, jotka eivät harrasta kamppailulajeja, mutta haluavat päästä osalliseksi tunnelmaa ja tutustua opiskelijoihin yli kurssirajojen. Alkuperäisenä ajatuksenamme oli, että solut kilpailisivat kamppailun merkeissä ”koulun herruudesta”. Rakentaisimme SFC -tapahtuman ympärille ”hypeä”, eli valtavaa innostusta ja siitä kumpuavaa tapahtuman mainontaa, mutta kuitenkin kyseessä olisi autenttinen ja toivottavasti mielenkiintoa herättävä urheilutapahtuma.

Ajatus opiskelijoita yhdistävästä tapahtumasta sekä oma kiinnostuksemme kamppailulajeihin synnyttivät siis *idean* SFC -tapahtumasta. Se, miten idea muuttui *toteutukseksi*, on mielenkiintoinen tarina sinänsä. Kamppailutaustamme johdosta minulla ja samassa solussa tuolloin asuneilla opiskelijakavereillani oli keskenämme paljon hyvähenkistä ja leikkimielistä painimista, erityisesti kahden samassa solussa asuvan opiskelijakaverin kesken. Me toiset usein ”vitsailimme” heille, että kenties heidän tulisi ratkaista keskinäinen mestaruus koulun painimotoksilla. Koska molemmilla oli jonkin verran kokemusta thainyrkkeilyn harrastamisesta, ehdotimme heille kolmea kolmen minuutin erää kyseisessä lajissa. Niinpä eräänä lauantai-iltana, jolloin nämä kaksi samassa solussa asuvaa ystäväämme aloittivat jälleen jo tavaksi tulleen painiottelunsa, päätimme me muut, että nyt jos koskaan on aika toteuttaa ehdotuksemme thainyrkkeilyottelusta näiden kahden välillä. Ryhdyimme siis tuumasta toimeen. Päätimme samalla, että tästä ottelusta tulisi ensimmäinen SFC -tapahtumamme.

Pidimme ennen ottelua punnitustilaisuuden ja leikkimielisen lehdistötilaisuuden, jotka kuvasimme. Näin toimimme pienimuotoiseen, neljän opiskelijan tapahtumaamme viihdearvoa. Lehdistötilaisuudessa molemmat ottelijat istuivat vierekkäin ja vastasivat ”lehdistön” kysymyksiin. Minä toimin lehdistön edustajana esittäen ottelijoille itse laatimiani kysymyksiä. Punnituksen ja lehdistötilaisuuden jälkeen siirryimme koulun painimotoksille, missä nämä kaksi pitkään ”kamppailuherruudesta” keskenään kisailleet opiskelijatoverimme ottelivat hienon thainyrkkeilyottelun, jonka senkin kuvasimme. Pidimme vielä ottelun jälkeen toisen lehdistötilaisuuden, jossa ”suuren maailman UFC -tyyliin” julkistimme seuraavan tapahtuman ottelun ”jättäen yleisölle jotain, mitä odottaa”. Tuolloin 10.12.2016, oli ensimmäinen SFC -tapahtumamme nähnyt päivänvalon. Vaikka se saikin alkunsa leikkimielisyydestä ja keskinäisestä vitsailustamme, ymmärsimme sillä hetkellä, että spontaani ideamme riittäisi kantamaan myös paljon pidemmälle, jos vain näkisimme vaivaa sen eteen. Koska intomme oli huipussaan ensimmäisen SFC -kokeilun jälkeen, päätimme järjestää seuraavan SFC -tapahtuman heti seuraavana viikonloppuna.

5.1.1 Suljettu Facebook -ryhmä

Aloimme välittömästi miettiä ideoita, joilla saisimme seuraavaan SFC -tapahtumaamme sekä ottelijoita että yleisöä. Pohdimme erilaisia keinoja, joiden avulla jakaa tietoa tulevasta tapahtumasta sekä sitä, miten saisimme opiskelijat innostumaan ja puhumaan siitä.

Ratkaisimme asian perustamalla suljetun Facebook -ryhmän nimeltä SFC Official. Suljettuun ryhmään pääsee jäseneksi vain siten, että joku ryhmän ylläpitäjistä hyväksyy ryhmään mukaan. Halusimme pitää ryhmän suljettuna, jotta emme rikkoisi Poliisiammattikorkeakoulun sääntöjä ja jotta tapahtumamme pysyisi vain oman koulumme sisällä. Tavoitteenamme oli aluksi saada ryhmän jäseniksi nimenomaan oman vuosikurssimme opiskelijoita. Loppuviikosta ryhmässämme olikin jo noin 30 jäsentä. Näin tieto tulevasta SFC -tapahtumasta levisi oman vuosikurssimme opiskelijoiden keskuuteen. Latasimme Facebook -ryhmäämme ensimmäisestä SFC -tapahtumasta kuvaamamme videomateriaalin, joten ryhmän jäsenillä oli mahdollisuus nähdä konkreettisesti, mistä ideoimassamme tapahtumassa on kyse.

Järjestimme jälleen viihteellisen lehdistötilaisuuden ennen seuraavana viikonloppuna tapahtuvaa järjestyksessään toista SFC -tapahtumaa, jota päätimme kutsua nimellä SFC2. Tällä kertaa tapahtumassa oli yhden ottelun sijaan kaksi, ja katsojia seitsemän. Ensimmäisen SFC -tapahtuman tavoin kuvasimme molemmat ottelut punnituksineen ja lehdistötilaisuuksineen ja latasimme ne Facebook -ryhmäämme. Ryhmän jäsenmäärä kasvoi hitaasti, mutta varmasti ja odotimme sen myötä myös SFC -tapahtumamme kasvavan.

5.2 SFC3: Laajeneminen eri vuosikursseille sekä oman hallituksen perustaminen

Kaksi järjestämäämme SFC -tapahtumaa sekä alati jäsenmäärältään kasvava Facebook -ryhmämme herättivät mielenkiintoa koulumme opiskelijoiden keskuudessa. Tämä kasvanut kiinnostunut SFC -tapahtumaa kohtaan tarjosi hedelmällisen lähtökohdan kolmannen tapahtuman suunnitteluun. Koska ensimmäiset kaksi SFC -tapahtumaa oli toteutettu pääosin oman solumme opiskelijoiden kesken, toivoimme saavamme tällä kertaa mukaan myös muita koulumme opiskelijoita. Harmiksemme koulullamme oli juuri tuolloin vain vähän kamppailu-urheilua harrastavia opiskelijoita: vain muutama lukkopainija kävi painimassa vapaa-ajalla koulun tatamilla eikä nyrkkeilijöitä tai potkunyrkkeilijöitäkään juuri ollut. Iloksemme kuitenkin uudemmalla kurssilta löytyi todella kokenut SM -tason brasilialaisen jiu-jitsun harrastaja, joka oli myös lukkopainin harrastaja. Se, että onnistuimme saamaan hänet ottelemaan seuraavassa SFC -tapahtumassa, oli edistysaskel kohti tapahtuman laajenemista oman solumme ulkopuolelle. Tämän lisäksi korviimme oli kantautunut tieto, että myös kaikkein tuoreimmalla kurssilla on thainyrkkeilyä harrastanut

miesopiskelija. Myös hän lupautui ottelemaan seuraavan SFC -tapahtuman nyrkkeilyottelussa. Tilanne näytti lupaavalta, sillä nyt meillä oli oman solumme lisäksi myös kahdelta muulta vuosikurssilta osallistujia. Näiden kahden uuden osallistujan myötä Facebook -ryhmämme SFC Official kasvoi lähes 100 uudella jäsenellä.

Kolmas SFC -tapahtuma oli menestys. Katsojaennätys rikkoutui jälleen, sillä paikalla oli nyt peräti 70 katsojaa. Olimme hyvin ylpeitä tapahtumastamme. Alkuperäinen ajatuksemme siitä, että koulumme tarvitsi SFC -tapahtuman kaltaista opiskelijatapahtumaa, jossa urheilu ja viihde kohtaavat, sai vahvistusta. Kolmas SFC -tapahtuma toi mukanaan muutakin kuin katsojaennätyksen, sillä tapahtuman seurauksena kamppailu-urheilu alkoi nousta uuteen kukoistukseensa vapaa-ajalla. Tatamilla alkoi käydä yhä enemmän painijoita ja koululla oli useita potkunyrkkeilyharjoituksia. Opiskelijat olivat selvästi saaneet lisäkipinää kamppailu-urheiluun. Pian kolmannen SFC -tapahtuman jälkeen koulullamme alettiin järjestää myös lukkopainin ja brasilialaisen jiujiitsun peruskursseja. Koimmekin, että ideoimamme SFC -tapahtuma oli tehnyt tässä vaiheessa eräänlaisen läpimurron herättäessään kasvavaa kiinnostusta niin itse tapahtumaa kuin kamppailulajien harrastamista kohtaan.

Kolmas SFC -tapahtuma oli vaatinut paljon työtä ja ymmärsimme sen myötä, että työtehtäviä olisi syytä jakaa. Perustimmekin SFC -tapahtumallemme oman hallituksen, johon valitsimme toiminnasta vastaavan presidentin. Valitsimme myös mediavastaavan sekä erilaisia taustajoukkoja huolehtimaan satunnaisista SFC -tapahtumaan liittyvistä tehtävistä. Ensimmäisessä hallituksessa oli noin viidestä kymmeneen aktiivista toimijaa. Lukkopainivastaavamme ohjasi lukkopainin alkeiskurssia ja ”värväsi” painijoita tuleviin SFC -tapahtumiin. Lisäksi pystyotteluvastaavamme kävi aktiivisesti koulun potkunyrkkeilyharjoituksissa ja innosti pystyottelijoita osallistumaan seuraaviin turnauksiin. Mediavastaava puolestaan teki julisteita tuleviin tapahtumiin ja vastasi tapahtumien kuvaamisesta. Oma roolini hallituksessa oli pääosin promoottorina toimimista, sillä ottelin myös lähes jokaisessa tapahtumassa. Tavoitteeni oli mainostaa SFC -opiskelijatapahtumaa mahdollisimman paljon ja saada ihmiset kiinnostumaan, innostumaan ja puhumaan tapahtumasta. Tapahtuman tiimoilta syntynyt suljettu Facebook -ryhmämme oli tässä se keskeisin käyttämäni kanava.

5.3 SFC4: Osaksi vakiintunutta opiskelijatapahtumaperinnettä

Kouluumme oli alkanut tulla jo kiitettävä määrä painijoita, joten päätimme seuraavassa, eli järjestyksessään neljännessä SFC -tapahtumassa toteuttaa muiden ottelujen lisäksi myös lukkopainiturnauksen. Turnaukseemme ilmoittautui peräti 16 lukkopainijaa, joilla oli enemmän tai vähemmän ottelukokemusta. Otimme tuolloin ensimmäistä kertaa käyttöömmme niin sanotun ”päätapahuman alakortin”. Tämä ottelukielinen ilmaisu tarkoittaa, että päätapahumaa edeltävänä iltana, joka on päätapahumaa pelkistetympi, karsitaan ottelijat seuraavan päivän, eli päätapahuman semifinaaleihin ja finaaleihin. Näin menettelemällä pystyimme säilyttämään päätapahuman katsojajystävällisenä, sillä tapahtuman ajallinen kesto pysyisi näin kohtuullisena.

Yllätyimme positiivisesti katsojien runsaasta määrästä, sillä jo karsintapäivänä heitä oli paikalla sankoin joukoin. Tämä lupasi hyvää seuraavan päivän päätapahumalle, jossa ”pääkortilla” oteltaisiin lukkopainiturnauksen semifinaalit ja finaalit, sekä yksi thainyrkkeily- ja nyrkkeilyottelu. Odotuksemme uuden katsojaennätyksen syntymisestä olivat korkealla. Viihdearvon lisäämiseksi päätimme lisätä tapahtumaamme juontajan. Juontajan pestiin löysimme samalla vuosikurssilla kanssamme opiskelevan, esiintymisestä pitävän ”verbaalivirtuoosin”, joka oli omiaan juontamaan tapahtumaamme. Juontajan myötä SFC -tapahtuma tuntui myös asteen verran virallisemmalta.

Odotuksemme katsojaennätyksen rikkoutumisesta eivät olleet turhia, sillä järjestyksessään neljännessä SFC -tapahtumassa oli reilusti yli 100 ihmistä. Vaikka emme panostaneetkaan karsintaillan viihteelliseen puoleen jättäen kaiken viihdearvon päätapahumalle, oli ilta onnistunut ja kaikki ottelut jo sinänsä kiinnostavia. Karsintaillan viihdearvo nousi itse karsintaotteluista eikä vaatinut muuta erikseen rakennettua ”nostetta” ympärilleen. Oli ilo nähdä, että turnaukseen osallistui ainakin neljä ottelijaa, joilla ei ollut lainkaan kilpailukokemusta, mutta jotka kokivat SFC -tapahtuman tarjoavan tähän turvallisen ja matalan kynnyksen. Turvallisuudella tarkoitan tässä nimenomaan sitä opiskelutovereiden ja oman koulun tuomaa ”tuttuutta” ja helpoutta, jotka mahdollistavat kokemuksen kilpailla silloin kun siitä ei vielä kokemusta ole.

Totesimme tapahtuman järjestämisen kahdelle päivälle karsintoiheen olevan järkevää ja tarkoituksenmukaista. Tuttuun tapaan kaikki tapahtuman ottelut ja lehdistötilaisuudet kuvattiin ja julkaistiin suljettuun Facebook -ryhmäämme, jossa jäseniä oli tässä vaiheessa

jo noin 200 ja kasvuvauhti alati kiihtyvää. Neljännen SFC -tapahtuman myötä ryhdyimme jälleen ideoimaan, mitä uutta ja toteuttamiskelpoista voisimme lisätä tuleviin SFC -tapahtumiinne. Uusia ideoita tuntui syntyvän vaivattomasti oman intomme siivittäminä. Koimme olevamme ensi kertaa tilanteessa, jossa opiskelijoita ei tarvinnut erikseen ”houkutellessa” tai vakuutella ottelemaan tulevissa SFC -tapahtumissa. Nyt opiskelijat tulivat itse ilmaisemaan kiinnostuksensa osallistua tapahtumaan. Koimme, että neljännen tapahtuman myötä lukkopainiturnauksesta oli tullut vakiintunut osa tulevia SFC -tapahtumia. Näytti vahvasti myös siltä, että koko SFC -tapahtuma oli löytänyt oman, toivottavasti jo vakiintuneen paikkansa koulumme opiskelijatapahtumaperinteessä.

5.4 SFC5: Opettajia mukana tapahtumassa

Aloittaessamme viidennen SFC -tapahtuman suunnittelemista, kuulimme koulumme saapuneesta uudesta voimankäytön opettajasta, jolla oli tapana käydä vapaa-ajallaan painimassa opiskelijoiden kanssa lukkopainiharjoituksissa. Mielenkiintomme heräsi välittömästi ja päätimmekin saada tämän uuden opettajan innostumaan ottelemisestä seuraavassa SFC -tapahtumassa. Suureksi iloksemme hän lupautui ottelemaan brasilialaisessa jiu-jitsussa edellisen lukkopainiturnauksen voittajaa vastaan.

Järjestimme jälleen 16 miehen lukkopainiturnauksen, joka toteutettiin edellisen SFC -tapahtuman tavoin karsintaotteluineen. Se, että uusi voimankäytön opettajamme oli mukana ottelemassa, herätti valtavasti kiinnostusta opiskelijoiden keskuudessa ja edesauttoi uuden katsojaennätyksen syntymistä. Kyseisen opettajan ottelua oli seuraamassa ja kannustamassa noin 150 -päisen katsojajoukon mukana myös hänen opettajakollegansa. Olimmekin todella riemuissamme saatuaamme opettajan sekä painimolskille että kannustusjoukkoihin. Toiveemme, että tapahtumamme ylittäisi yhdistämään koulumme opiskelijoita ja opettajia, otti tuolloin ensiaskeleensa kohti toteutumista.

SFC5 -tapahtuman jälkeen, ja kenties seurauksenakin, lukkopainin ja brasilialaisen jiu-jitsun peruskurssi oli niin täynnä, etteivät kaikki halukkaat mahtuneet kursseille mukaan. SFC -tapahtumien myötä koulumme kamppailu-urheilukulttuuri oli noussut räjähdysmäiseen suosioon. Tämän valoisan tilanteen vallitessa vuosikurssini aloitti työharjoittelun, johon minäkin muiden SFC -tapahtuman perustajajäsenten kanssa, suuntasin. Hieman haikein, mutta toiveikkain mielin, oli aika valita uusi presidentti ja

hallitus SFC -tapahtumalle. Koska järjestämiemme tapahtumien myötä mukaan toimintaan oli tullut paljon uusia, tapahtumasta innostuneita ja siihen uskovia opiskelijoita, vastuun siirtäminen seuraaville tapahtui hyvillä mielin, toiveikkaissa ja luottavaisissa tunnelmissa. Olimme vakuuttuneita, että uuden presidentin, hallituksen sekä niin monen uuden kannattajajäsenen myötä SFC -tapahtuman perinne jatkuisi ja toiminta kehittyisi.

5.5 SFC6: Naisopiskelijoita ja live -seuranta

Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoista valtaosa on miehiä. Polamkin tilastotiedoista (Poliisiammattikorkeakoulu c.) laskettuna vuosien 2014–2017 aikana poliisikoulutukseen valituista opiskelijoista heitä on noin 70 %. Tästä syystä on varsin luonnollista, että myös SFC -tapahtuman ottelijoista enemmistö on miesopiskelijoita. Vaikka kamppailulajien harrastaminen mielletään sekin enemmän miesvaltaiseksi, löytyy kamppailu-urheilun parista myös naisia. Tätä taustaa vasten uusi SFC -hallitus toivoi ja uskoi löytävänsä naisopiskelijoiden joukosta myös kamppailu-urheilusta kiinnostuneita naisia ottelemaan seuraavaan SFC -tapahtumaan. Tuolloin koululla olikin muutama lukkopainin peruskurssin aloittanut naisopiskelija, jotka uusi hallitus onnistui ”taivuttelemaan” mukaan. Näin saatiin ensimmäinen naisottelupari SFC -tapahtuman ”pääkortille”.

Naisottelijoiden lisäksi uutena elementtinä kuudennessa SFC -tapahtumassa oli live-lähetysten tarjoama mahdollisuus seurata otteluita suorana ryhmämme suljetulla SFC Official -Facebook -sivustolla. Näin mekin, jotka olimme eri paikkakunnilla työharjoittelujaksolla, pääsimme nauttimaan otteluista ja kuudennen SFC -tapahtuman ottelutunnelmasta.

Kuudes SFC -tapahtuma oli jälleen kaksipäiväinen, eli päätapahtumaa edeltävänä iltana karsittiin ottelijat semifinaaleihin ja finaaleihin. Mukana ottelemassa oli edelliselläkin kerralla otelleen opettajan lisäksi myös toinen koulumme opettaja. Tämä kiinnosti opiskelijoita siinä määrin, että edellinen katsojaennätys rikkoutui jälleen. Koska tähän saakka SFC -tapahtuman katsojamäärä oli kasvanut joka kerta uuden tapahtuman myötä, oli uuden katsojaennätyksen syntyminen odotettavissa.

Järjestyksessään kuudes SFC -tapahtuma oli ensimmäinen, jossa me neljä perustajajäsentä emme olleet mukana. Tästä johtuen olikin erityisen suuri ilo ja helpotus huomata

tapahtuman ja siihen liittyvien järjestelyjen sujuvan mallikkaasti ja meille tärkeän tapahtuman jatkavan kasvuaan.

5.6 SFC7: Jako ammattilaisiin ja amatööreihin

Palasin kahden muun SFC -perustajajäsenen kanssa työharjoittelusta lähijaksolle Poliisiammattikorkeakoululle juuri sopivasti seitsemännen SFC -tapahtuman kynnyksellä. Näin ollen pääsimme pitkästä ajasta paitsi auttamaan järjestelyissä myös osallistumaan tapahtumaan. Kuudennen SFC -tapahtuman jälkeen koulullamme elettiin kamppailulajien ”kulta-aikaa”. Ottelijoita oli jo siinä määrin paljon, että kaikkien halukkaiden mahtuminen mukaan tapahtumaan alkoi muodostua ajankäytön kannalta hieman haasteelliseksi. Näin runsas osallistujamäärä toi mukanaan myös suuria eroja ottelijoiden ottelukokemuksessa ja taitotasossa. Taso-erojen tuoman epäsuhtaisuuden ratkaisemiseksi ottelijat päätettiin jakaa kokeneempiin ja vähemmän kokeneempiin. Näistä ryhmistä ryhdyttiin käyttämään nimitystä ”ammattilaiset” ja ”amatöörit”.

Amatöörien ryhmässä tarkoituksena oli, että ne kamppailu-urheilijat, joilla ei ollut ottelukokemusta, mutta kova kiinnostus kokea kamppailulajeissa kilpailemista, rohkenisivat siihen SFC -tapahtuman myötä. Päätettiin, että amatööriturnauksen voittaja pääsisi, niin halutessaan, siirtymään seuraavan tapahtuman ammattilaisturnaukseen. Ammattilaisten ryhmän ottelut oli sen sijaan tarkoitettu niille opiskelijoille, joilla oli takanaan jo pitkä harjoittelu- ja kilpailukokemus kamppailulajeissa. Lisäksi päätettiin, että ammattilaisten turnauksessa oteltaisiin brasilialaisen jiu-jitsun säännöillä japanilaisissa kamppailu- ja itsepuolustuslajeissa käytettävä Gi -puku päällä.

Jako amatööreihin ja ammattilaisiin oli todella onnistunut idea. Amatöörilukkopainiturnaukseen osallistui 12 lukkopainijaa, jotka eivät olleet aiemmin kilpailleet kyseisessä lajissa. Oli hienoa, että niin moni halusi kokea kilpailemisen viehätöksen. Amatööriturnauksesta teki mielenkiintoisen myös se, että lähestulkoon kaikki lukkopainiturnaukseen osallistuvat olivat aloittaneet koululla lukkopainin peruskurssin ja siksi treenanneet yhdessä jo monta kuukautta ennen turnausta.

Ennako-oletustemme mukaisesti katsojaennätys rikkoutui jälleen järjestyksessään seitsemännessä SFC -tapahtumassa. Koska olimme jo toteuttaneet SFC -tapahtuman niin

monta kertaa, että sisääntulomusiikit, valaistus ja juontaminen alkoivat jo tässä vaiheessa sujua todella joustavasti ilman ongelmia. SFC7- tapahtumaan saimme kiinnitettyä myös kaksi uutta naisottelijaa, jotka kävivät mittelön lukkopainisäännöillä. Naisottelijoiden saaminen osaksi SFC -tapahtumaa on aina positiivinen asia meille ja se saa ihmiset kiinnostumaan tapahtumasta enemmän, sekä saa muitakin naisia aloittamaan mahdollisesti kamppailu-urheilun.

5.7 SFC8: Naisten ilta

Tavoitteena oli ollut alusta saakka saada jokaiseen SFC -tapahtumaan mukaan ottelemaan myös naisia. Kahdessa edellisessä tapahtumassa oli jo nähty kaksi naisten lukkopainiottelua ja näitä toivottiin nähtävän lisää. Koska me perustajajäsenet olimme taas työharjoittelumme parissa, jäi nykyinen hallitus työstämään tätä tavoitetta sekä sen tiimoilta kahdeksatta SFC -tapahtumaa koulullemme.

Uusi hallitus onnistui tavoitteessaan hienosti: peräti neljä naisopiskelijaa ilmoittautui ottelijaksi, mikä mahdollisti uusimmassa SFC -tapahtumassa ensimmäisen naisten lukkopainiturnauksen. Tämän odotettiin kiinnostavan yleisöä kovasti. Hienoja uutisia saatiin lisää, sillä uusi hallitus onnistui saamaan kahdeksanteen tapahtumaansa mukaan vielä yhden naisotteluparin lisää. Nyt, ensimmäistä kertaa SFC- tapahtuman historiassa, nähtäisiin naisten pystyottelu, joka tulisi toteutumaan thainyrkkeilyottelun merkeissä. Uusi hallitus oli syystäkin tyytyväinen!

Kahdeksannen SFC -tapahtuman järjestely jatkoi ”riemukulkuaan”, sillä tatamalla nähtäisiin nyt ensimmäistä kertaa myös koulumme opettaja pystyottelemassa. Vastustajanaan hänellä olisi SFC- hallituksen järjestyksessään toinen presidentti.

Tapahtuman pääkortti, eli itse päätapahtuma, oli suurin tähän mennessä. SFC8 -tapahtuma saavutti huiman suosion: ottelut olivat siinä määrin kiinnostavaa katsottavaa, että edellinen yleisöennätys rikkoutui jälleen. Rungas ottelujen määrä sekä ennätysellinen katsojamäärä nostivat kuitenkin esiin sekä tilan- että ajankäytöllisiä haasteita; tapahtuma venyi lähes kolmituntiseksi koetellen yleisön jaksamista ja, hienoista otteluista huolimatta, väenpaljous sai koulun painisalin tuntumaan entistäkin ahtaammalta. Jotta kaikki katsojat saatiin

mahtumaan painisaliin, oli ottelijoiden poistuttava väenpaljouden tieltä lämmittelemään koulun palloilusaliin.

Tässä vaiheessa, kahdeksannen tapahtuman jälkeen, Solu Fighting Championship (SFC) oli jatkanut tasaista kehityskaartaan Poliisiammattikorkeakoulun suosittuna opiskelijatapahtumana jo lähes puolitoistavuotta ja kerännyt suljettuun Facebook -ryhmäänsäkin yli 400 jäsentä. Seuraavan, järjestyksessään yhdeksännen tapahtuman suunnitteluun oli mielekästä lähteä näin vankalta pohjalta, mutta kuitenkin unohtamatta tilanahtauteen sekä ajankäyttöön liittyviä ongelmia, jotka oli ratkaistava ennen yhdeksännen tapahtuman toteuttamista.

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

6.1 Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus tutkimusmenetelmänä

Opinnäytetyössäni käytän laadullista eli kvalitatiivista lähestymistapaa, jossa lähtökohtana on todellisen elämän kuvaaminen sekä pyrkimys tutkia kohdetta mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Tavoitteena on löytää tai paljastaa tapahtuneita tosiasioita. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara, 2009, 161.) Laadullisen tutkimuksen mukaisesti, en pyri tilastollisiin yleistyksiin vaan tarkoitukseni on kuvata ilmiötä tai tapahtumaa, ymmärtämään tiettyä toimintaa tai antaa teoreettisesti mielekäs tulkinta jollekin ilmiölle. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 98.)

6.2 Kohdejoukko ja aineistonkeruu

Valitsin opinnäytetyöni kohdejoukon kvalitatiiviselle tutkimukselle ominaisella tavalla eli tarkoituksenmukaisesti (Hirsjärvi ym. 2009, 164). Koska laadullinen tutkimus kohdistuu johonkin ilmiöön, tapahtumaan tai tiettyyn toimintaan, on tärkeää, että ne henkilöt, joilta tietoa kerätään, tietävät tutkittavasta ilmiöstä mahdollisimman paljon tai heillä on kokemusta asiasta. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 98). Myös Kananen (2015, 145) opastaa valitsemaan sellaisen kohderyhmän, jota ilmiö koskettaa. Kohdejoukko, jolta keräsin aineistoa opinnäytetyöhöni, koostuu Solu Fighting Championship (SFC) -opiskelijatapahtumaan osallistuneista Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoista. Näin

ollen kohderyhmällä on paljonkin tietoa ja kokemusta tutkittavasta ilmiöstä tai tapahtumasta.

Kohderyhmän rajaamisessa ja saatavuudessa hyödynsin SFC -tapahtuman tiimoilta perustettua sosiaalisen median Whatsapp -ryhmää jossa on 34 jäsentä. Koska sain tutkimusluvan 20 opiskelijalle, jouduin pohtimaan, miten valitsen tuosta joukosta ne 20, joille lähetän kyselyni. Koska ryhmässä on ainoastaan kolme naisopiskelijaa, valitsin heidät tasavertaisuuden vuoksi ja naisnäkökulmaa saadakseni. Jäljelle olevien 31 miespuolisen opiskelijan kohdalla päädyin arpomaan 17 vastaajaa.

Pohdin kovasti, mikä on riittävä aineiston koko opinnäytetyössäni. Tuomen ja Sarajärven (2018, 30) mukaan tällainen aineiston kokoon liittyvä päähkäily on hyvin yleistä aineiston keruun yhteydessä. Käytännössä tiedonantajien määrän ratkaisevat usein käytettävissä olevat tutkimusresurssit, kuten aika ja raha, jotka liittyvät myös aineiston analyysiin (Tuomi & Sarajärvi 2018, 97). Koska toteutin aineistonkeruun sähköpostin liitetiedostona lähettämälläni kyselyllä tietyille, rajatulle ryhmälle, minun oli mahdollista valita suurempi vastaajien/tiedonantajien määrä kuin kasvotusten tapahtuvassa haastattelussa. Ajallisesti kyselyn lähettäminen 20:lle vei saman verran aikaa kuin kyselyn lähettäminen yhdelle. Se, että kyselyyn ei sisälly vastausten erillistä litterointia niiden ollessa jo valmiina kirjallisessa muodossa, helpotti ajankäyttöä. Halusin myös varautua mahdolliseen katoon, eli siihen, että muutama jättäisi vastaamatta kyselyyni.

6.2.1 Kysely

Tarkastelun näkökulmasta riippumatta kaikkien tutkimustyyppien aineistonkeruun perusmenetelminä käytetään kyselyä, haastattelua, havainnointia ja dokumentointia (Hirsjärvi ym. 2009, 191–192). Näistä haastattelu on kvalitatiivisen tutkimuksen yleisin aineistonkeruun muoto ja kysely puolestaan kvantitatiivisessa tutkimuksessa se kaikkein käytetyin aineistonkeruumenetelmä (Kananen 2015, s.201). Vaikka tutkimukseni onkin luonteeltaan laadullinen, en näe ristiriitaa siinä, että käytän aineiston keräämiseen nimenomaan kvantitatiiviselle tutkimukselle tyypillistä kyselyä, sillä kyselyyni sisältyvät avoimet kysymykset mahdollistavat aineistoni laadullisen analysoinnin. Hirsjärvi ym. (2009, 136) toteaa, että laadullista ja määrällistä lähestymistapaa on käytännössä vaikeaa

täysin tarkkarajaisesti erottaa toisistaan ja että ne olisikin tästä syystä hyvä nähdä mieluummin toisiaan täydentävinä lähestymistapoina kuin kilpailevina sellaisina.

Kysely aineistonkeruun menetelmänä mahdollistaa asenteisiin, uskomuksiin, käsityksiin ja mielipiteisiin liittyvän tiedon keräämisen. Kyselyllä voidaan myös pyytää perusteluja toiminnoille. (Hirsjärvi ym. 2009, 197.) Pyrkimykseni oli sähköpostin liitetiedostona lähetettävällä pääasiassa avoimin kysymyksin varustetulla kyselyllä selvittää SFC - opiskelijatapahtumaan osallistuneiden poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoiden kokemuksia SFC -tapahtumasta, kyseiseen tapahtumaan liittyviä hyötyjä ja tarvetta sekä mahdollisia kehittämisehdotuksia. Halusin näitä seikkoja kartoittamalla selvittää SFC - tapahtuman onnistuneisuutta muiden Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumien joukossa.

Hirsjärven ym. (2009, 197) mukaan useimpiin kyselylomakkeisiin sisältyy vastaajia koskevia taustakysymyksiä. Laatimistani kysymyksistä yksi on tällainen taustatietokysymys, jolla halusin selvittää vastaajan sukupuolta. Laatimani kysymykset ovat pääosin avoimia kysymyksiä. Avointen kysymysten avulla pyrin selvittämään kohderyhmän käsityksiä, kokemuksia ja mielipiteitä. Avointen kysymysten etuna voidaankin pitää muun muassa sitä, että ne sallivat vastaajan ilmaista itseään omin sanoin ja kertoa mitä hänellä on todella mielessään (Hirsjärvi ym. 2009, 201). Yhdessä kysymyksistä (kysymys numero 6) olen antanut valmiita vaihtoehtoja, joista vastaaja voi valita mielestään sopivimmat. Tästä seuraavassa avoimessa kysymyksessä (numero 7) on vastaajan mahdollista lisätä seikka, joka ei sisällynyt kyseisessä kysymyksessä antamiini vaihtoehtoihin, mutta jonka hän haluaa nostaa esille. Tällä tavoin tutkijan on mahdollisuus saada esiin näkökulmia, joita hän ei ole osannut etukäteen ajatella (Hirsjärvi ym. 2009, 199).

Jotta en sokeutuisi omalle tekstilleni, toteutin testikyselyn antamalla sen kahden SFC - tapahtumassa mukana olleen opiskelijan vastattavaksi. Nämä kaksi opiskelijaa eivät kuuluneet valitsemaani kohderyhmään, jolta keräisin tutkimukseni aineiston laatimani kyselyn avulla. Testaus osoittautui hyväksi ratkaisuksi, sillä sain yhden varteenotettavan lisäysehdotuksen. Tein tarvittavan lisäyksen kyselyyni.

Toimitin kyselyn kohderyhmälle sähköpostin liitetiedostona. Tämä toimintatapa tuntui tilanteessani kaikkein tarkoituksenmukaisimmalta. Sähköpostin liitetiedostona lähetettävä

kysely on tehokas ja taloudellinen aineistonkeruumenetelmä, jonka avulla minun oli mahdollista saavuttaa nekin vastaajat, jotka harjoittelun johdosta ovat eri paikkakunnilla. Postitse lähetettävä kysely olisi vaatinut kirjekuorien ostamista ja postimaksujen maksamista. Se olisi myös niellyt enemmän aikaa, sillä postinkulku olisi vienyt muutaman lisäpäivän. Sähköpostitse lähetettävän kyselyn etuihin kuuluu se, että se kulkee vastaajan ja tutkijan välillä nopeammin kuin postikysely. Vastaajilla on myös mahdollisuus esittää tarkentavia kysymyksiä. (Hirsjärvi ym. 2009, 196–197.)

6.3 Aineiston käsittely ja analysointi

Kahdestakymmenestä opiskelijasta kyselyyn vastasi 19. Heistä miehiä oli 16 ja naisia kolme. Jokainen vastaaja oli osallistunut useampaan SFC -tapahtumaan sekä ottelijan, että katsojan roolissa. Miesvastaajilla oli ottelukokemusta vähintään kahdesta ottelusta, joillakin kokemusta oli kertynyt viidestä tai jopa kuudesta ottelusta. Yksi miesvastaajista oli myös toiminut kerran tuomarina SFC -tapahtuman ottelussa. Kolmesta naisvastaajasta jokainen oli otellut SFC -tapahtumassa kerran. Kaksi heistä oli ollut tapahtumassa katsojana kolme kertaa ja yksi kahdesti toisen kerran ollessa live -streamin kautta.

Tapa, jolla analysoin tutkimukseni aineistoa, oli tyypillinen laadullisen tutkimuksen analyysimenetelmä, jossa tutkimustehtävään liittyvien ilmausten koodaaminen ja tiedon tiivistäminen tai osiin pilkkominen on tyypillistä. Alkuperäisilmauksia ryhmitellään silmä tarkkana aineiston samankaltaisuuksille ja eroavaisuuksille, samaa asiaa tarkoittavia käsitteitä yhdistetään samaan kategoriaan ja kategoria nimetään sen sisältöä kuvaavalla käsitteellä. Aineistolähtöisessä sisällönanalyysissä yhdistellään käsitteitä ja siten saadaan vastaus tutkimustehtävään. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 110–115.) Analyysin tekemiseen ja lopulliseen muotoonsa saattaminen vaati aikaa ja kärsivällisyyttä. Kuvaankin alla analyysini kulun ja prosessin.

Tulostin sähköpostin liitetiedostona minulle takaisin lähetetyt kaikki 19 kyselyä vastauksineen. Luin kunkin vastaajan kyselyn läpi yksitellen saadakseni yleissilmäyksen vastauksista. Tämän jälkeen keskityin yhteen kysymykseen kerrallaan lukien jokaisen vastaajan vastauksen tähän tiettyyn, yksittäiseen kysymykseen. Tämän hieman tarkemman lukukierroksen jälkeen ryhdyin tekstinkäsittelyllä erittelemään, eli luokittelemaan vastaukset tietyn kategorian alle. Luokittelussa käytin hyväkseni kyselyyn laatimiani

kysymyksiä. Näin ollen alkuperäinen luokituksessani olivat kyselyni mukaiset kategoriat: ”tapahtumaan osallistumisen motiivit”, ”tapahtumaan liittyvät kokemukset”, ”tarve SFC - tapahtuman kaltaiselle tapahtumalle”, ”tapahtuman hyödyt/merkitykset” sekä ”tapahtuman kehittämis ehdotukset”.

Liitin kunkin vastaajan avoimet vastaukset yksi kerrallaan jokaisen kategorian alle. Tehtyäni tämän, tulostin kuhunkin vastaukseen liittyvän ”koosteen” paperiversiona, jotta pystyin lukemaan ja ”pyörittelemään” tekstiä tarpeeni mukaan hahmottamisen helpottamiseksi ja vastausten tutkimiseksi. Ympyröin sitten erivärisillä tusseilla vastauksista samankaltaiset, eli tein tietynlaista koodausta eri väreillä. Esimerkiksi käydessäni läpi SFC -tapahtuman tarpeellisuutta, löysin vastausten sisältä erilaisia alakategorioita, kuten ”kamppailu-urheiluun liittyvät seikat, ”poliisin työtä tukevat näkökohdat”, ”tarve edukseen erottuvalle tapahtumalle” jne. Toimin tällä tavalla jokaisen kysymyksen kohdalla, eli koodasin värein ja kynällä merkintöjä tehden. Liitin ja siirtelin sitten tekstinkäsittelyllä näitä koodaamalla erottamiani kohtia aina tarpeen ja tarkennuksen mukaan eri kategorioiden alle. Työ vaati paljon aikaa, lukemista, etsimistä ja jälleenkoodaamista. Kierros kierrokselta luokitteluni kuitenkin tarkentui.

Kirjoitettuani opinnäytteeni tulokset -osiota, valitsin muutamia vastauksia, joita käytin tulosten esittelemisessä esimerkkinä ja samalla tekstin elävöittämisessä. Olin tyytyväinen rakenteeseen ja tekemääni luokitteluun, jossa käytin edelleen kyselyyn laatimiani kysymyksiä. Mielestäni niistä muodostui selkeä ja johdonmukainen rakenne, jonka alla oli hyvä esittää aineiston analyysin avulla valikoituneet kohdat. Ryhtyessäni pohtimaan tutkimukseni johtopäätöksiä, tunsin kuitenkin, etten saakaan ”otetta” tuloksistani, joista halusin nostaa ne keskeisimmät esiin. Koin yhtäkkiä olevani jumissa. Uusi tarkentava lukukierros ja värikynillä uudelleenkoodaaminen paljasti, että useissa kysymyksissä oli keskenään samantyyppisiä ja samaan asiaan liittyviä vastauksia, jotka esiintyivät useaan kertaan eri otsikoiden ja kategorioiden alla. Tein huomion, että vastaajilla tapahtumaan liittyvät myönteiset kokemukset olivat samalla niitä hyötyjä, joita he kokivat tapahtumasta saaneensa. Nämä hyödyt olivat suurelta osin niitä asioita, joilla myös pitkälti perusteltiin tapahtuman tarvetta. Näin ollen *kokemukset*, *hyöty* ja *tarve* kulkivat ”käsi kädessä”. Samalla tavoin tapahtumaan liitetyt vähäiset negatiiviset kokemukset löytyivät myös kehittämis ehdotusten alta. Näillä perustein päädyinkin esittelemään tulokseni uudelleen koottuina ja yhdistettynä, tiivistetynä versiona, joka mielestäni selkeytti tulosten raportointia ja kuvausta huomattavasti.

7 TULOKSET

7.1. SFC -tapahtumaan osallistumisen motiivit

Kiinnostus kamppailu-urheilua ja -lajeja kohtaan nousi hyvin keskeiseksi motiiviksi SFC -tapahtumiin osallistumisen taustalla. Kamppailu-urheilu koettiin yksinkertaisesti kiinnostavana. SFC -tapahtuman otteluiden katsominen herätti kiinnostuksen kamppailu-urheiluun, mikä puolestaan johti päätökseen ottaa itsekin osaa SFC -tapahtuman otteluun.

”Kamppailu on lähellä sydäntä, joten halusin nähdä sitä liveinä. Tämän jälkeen kiinnostus ottelemiseen heräsi, joten päätin osallistua seuraavaan tapahtumaan itse.”

Kamppailulajien harrastaminen johti siihen, että SFC -tapahtumaan oli luontevaa osallistua. Usean vastaajan mielestä Poliisiammattikorkeakoululla vallitseva ilmapiiri on kamppailu-urheiluun kannustava. Tämän johdosta myös SFC -tapahtuma kiinnosti.

”Olen kiinnostunut kamppailu-urheilusta ja mielestäni on mahtavaa, että koululla on kamppailu-urheiluun kannustava ilmapiiri.”

Poliisiammattikorkeakoulun urheilutapahtumien ja jaksoturnausten todettiin keskittyvän liiaksi palloilulajeihin kamppailu-urheilun jäädessä näiden varjoon. SFC -tapahtuman koettiin tuovan kaivattua lisää Poliisiammattikorkeakoulun urheilutapahtumien tarjontaan, mikä toimi motiivina osallistua SFC -tapahtumaan. Se tarjosi myös kaivatun mahdollisuuden kamppailu-urheilussa kilpailemiseen ja samalla kamppailu- ja ottelukokemuksen kerryttämiseen. Samalla tapahtumasta sai *”hyvää treeniä muita matseja varten.”* Nämä olivat hyvä syy lähteä ottelemaan SFC -tapahtumassa.

”Koululla ei ole ollut ennen SFC:tä mahdollisuutta kisailta kamppailu-urheilun osalta. Urheilutapahtumat ja jaksoturnaukset olivat keskittyneet liialti pallopeleihin kamppailu-urheilun jäädessä taka-alalle...”

7.2 Tapahtumaan liittyvät kokemukset ja merkitykset

7.2.1 Kamppailu-urheiluun liittyvät kokemukset ja merkitykset

SFC -tapahtuman koettiin tarjoavan opiskelijoille mahdollisuuden nähdä erilainen kattaus kamppailulajeja, tutustua niihin ja seurata niitä monipuolisesti. Tämän koettiin paitsi lisäävän mielenkiintoa kamppailulajeja kohtaan, myös *”kannustavan ja innostavan kamppailu-urheiluun ja sen harrastamiseen”*. SFC -tapahtumien myötä Poliisiammattikorkeakoulun *”kamppailupiireihin”* ovat tiensä luontevasti löytäneet myös ne opiskelijat, joilla ei ole kamppailu-urheilusta tai -kokemusta.

SFC -tapahtuman kamppailulajeja kohtaan herättämän kiinnostuksen ansiosta Poliisiammattikorkeakouluun on tullut lisää eri kamppailulajien, esimerkiksi lukkopainin ja nyrkkeilyn, peruskursseja, sekä kamppailulajien harrastajien pitämiä kerhoja eri kamppailulajeihin liittyen. Näiden myötä on saatu mukaan paljon uusia kamppailulajien harrastajia. SFC -tapahtumilla onkin ollut *”selvästi vaikutusta kamppailu-urheilun harrastajamäärän kasvuun koululla.”*. Se, että kamppailulajeista kiinnostuneet ovat päässeet harjoittelemaan ja kehittämään taitojaan, on koettu merkityksellisenä asiana.

”SFC on innostanut kokeneempia kamppailulajien harrastajia pitämään omalla ajallaan kerhoja, joissa myös ensikertalaiset voivat lähteä kokeilemaan kamppailulajeja ilmaiseksi. Nämä kerhot ovatkin auttaneet monia löytämään lajin, joka on heille mieluisa, ylläpitää kuntoa ja on hyödyllinen tulevaisuuden työtä ajatellen. SFC on johtanut siihen, että tänä päivänä Polamkissa on useita urheilukerhoja enemmän kuin ennen tapahtuman syntyä.”

”Täytyy korostaa, kuinka hyvin SFC on motivoinut Polamkin opiskelijoita kamppailemaan. Koululla on pyörinyt useita eri lajien peruskursseja, muun muassa brasilialaisen jiu jitsun, lukkopainin, vapaaottelun ja potkunyrkkeilyn peruskurssit. On hienoa nähdä, kun tatamilla on arkisin joka ilta uusia naamoja treenaamassa kamppailua.”

SFC -tapahtuman aikaansaama kamppailulajien esiinnousu tarjosi otollisen mahdollisuuden kamppailu-harrastuksen jatkamiseen myös niille uusille opiskelijoille,

jotka olivat muuttaneet eri paikkakunnilta ja joutuneet tämän johdosta kenties laittamaan harrastuksensa hetkellisesti tauolle. Se, että SFC -tapahtuma on nimenomaan Poliisiammattikorkeakoulun oma tapahtuma, mahdollisti kamppailulajien treenaamisen omalla koululla. Näin myös opiskelun ja treenaamisen yhteensovittaminen helpottui merkittävästi.

”Halusin harrastaa lajiani, mihin minulla ei ole koulun ohella oikein muuten ollut mahdollisuutta tai aikaa...”

Kamppailulajien harrastaminen herättää usein kiinnostuksen kokeilla ottelemista omassa lajissaan. SFC -tapahtumien koettiin tarjoavan matalan kynnyksen osallistua, mikä tarkoittaa, että *”...ei tarvitse olla mikään ammattilainen, että lähtee mukaan: riittää, että on sopivasti uskallusta pistää itsensä likoon.”* Kokemukset SFC -tapahtumasta ”rentona” ympäristönä miellettiin osaksi tätä matalaa osallistumisen kynnystä. Rentous kumpusi tapahtuman epävirallisuudesta ja tutusta opiskeluympäristöstä sekä opiskeluyhteisön tarjoamasta tuesta ja kannustuksesta.

”Tapahtumassa ei ole liian jäykkä tunnelma, vaan ensikertalaisellekin on matala kynnyks lähteä kokeilemaan kamppailu-urheilua ja eritoten ottelutilannetta.”

SFC- tapahtumassa ottelemisen koettiin tuovan hyvää kokemusta virallisia kisoja varten. Tapahtuman todettiin toimivan *”hyvänä ponnahduslautana kisaamisesta haaveileville kohti virallisia otteluita.”*

Koettiin, että kaikki SFC -tapahtumassa mukana olleet ottelijat *”olivat valmistautuneet otteluun hyvin”* ja että tapahtuman ottelut ovat olleet tasapuolisia. Lisäksi se, että *”jotkut ottelut ovat olleet oikeasti melko kovatasoisiakin”* sekä *”fyysisesti haastavia”* koettiin *”positiivisena yllätyksenä”*. Mainittiin, että tiettyjä otteluita odotti *”erityisen suurella innolla.”* Kamppailulajien monipuolisen kattauksen katsottiin tuoneen SFC -tapahtuman otteluihin lisää mielenkiintoa. Seitsemännen SFC -tapahtuman kohdalla tehty päätös ottaa turnauksessa käytettäväksi Gi -puku, koettiin hyvänä asiana.

Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoiden joukossa on paljon opiskelijoita, joilla on kamppailu-urheilutaustaa. SFC -tapahtumien otteluissa he kokivat pääsevänsä *”mittaautamaan”* taitojaan, kilpailemaan omassa lajissaan sekä haastamaan itsensä. Kokemus siitä, että *”treenattuaan oli mahdollisuus päästä näyttämään omat kykynsä”*, oli vahvasti läsnä vastauksissa. SFC -tapahtumissa kilpailemisen koettiin tuovan oman lisänsä

”urheilijana ja ihmisenä kasvamiseen”. Se, että jokaisen ottelijan kohdalla huomasi kehitystä tapahtuneen, oli sekä positiivista että itseäkin innostavaa. Kamppailulajien harrastajat kokevat, että SFC -tapahtumasta on hyötyä ja sille on tarvetta, koska se kehittämää kamppailulajien harrastajia heidän omissa lajeissaan. Samalla se kasvattaa harjoittelumotivaatiota ja tuo tavoitteellisuutta kamppailu-urheilun harrastamiseen. Vastaajia yhdisti kokemus siitä, että SFC -tapahtumat *”kasvattavat motivaatiota treenata enemmän ja tavoitteellisemmin kamppailu-urheilua.”*

Koettiin, että kamppailulajit ovat monipuolista liikuntaa, jonka avulla kunto kasvaa tehokkaasti. Harjoittelemisen mielekkyyttä lisää se *”kun voi treenata yhdessä”*. Se, että SFC -tapahtuma saa opiskelijoita kamppailu-urheilun pariin, motivoi ja edistää laajemmaltikin halua liikkua ja urheilla.

”Tapahtuma lisää opiskelijoiden halua liikkua. SFC -tapahtumien jälkeen opiskelijoita kiinnostaa treenata kamppailulajeja enemmän kuin ennen. Näen tämän positiivisena asiana, sillä kamppailulajien harrastaminen on monipuolista liikuntaa.”

7.2.2 Poliisin työhön kytkeytyvät merkitykset

Poliisilain (2011/872) mukaan poliisimiehellä on oikeus tarpeellisten voimakeinojen käyttämiseen virkatehtävää suorittaessaan. Hänellä on myös oikeus hätävarjeluun nojalla puolustaa itseään. (Poliisi 2018.) Poliisi joutuukin nykyään turvautumaan voimakeinojen käyttöön tavallista enemmän poliisiin kohdistuneen väkivallan lisääntymisen seurauksena. Lapin Kansassa (2018) todettiin poliisiin kohdistuneen väkivallan kaksinkertaistuneen vuodesta 1999. Myös sanomalehti Ilkka (2017) uutisoi poliisiin kohdistuneiden väkivallantekojen tasaisesta lisääntymisestä viimeisten parinkymmenen vuoden aikana ja tästä johtuvasta poliisin voimankäyttötilanteiden kasvaneesta määrästä. Vastaajat kokivatkin kamppailulajien taitamisen poliisin työtä tukevaksi urheiluharrastukseksi erityisesti voimankäytön tilanteita ajatellen.

Vaikka poliisin työn todettiin olevan enimmäkseen ”puhejudon” hallintaa ja poliisin voimankäytön monella tapaa erilaista kuin kamppailulajit sääntöineen, koettiin kamppailulajeilla olevan positiivinen merkitys paitsi fyysisen suorituskyvyn, myös

henkisten ominaisuuksien, kuten rauhallisuuden ja itsevarmuuden, kehittäjänä. Kamppailu-urheilun todettiin auttavan muun muassa stressin ja pelon hallinnassa, eli kaiken kaikkiaan lisäävän henkisiä ominaisuuksia, joita tarvitaan tiukoissa, henkistä kanttia koettelevissa tilanteissa. Koettiin, että tämän johdosta kamppailulajien harrastamisesta tai ”edes jonkinasteisesta kokemuksesta” on hyötyä.

”Kamppailulajien harrastaminen on hyödyllistä poliisin työtä ajatellen. Mielestäni kamppailulajit vahvistavat itsevarmuutta ja lisäävät rauhallisuutta. Tilanteissa, joissa tarvitaan voimakeinoja, on esimerkiksi painia harrastaneella poliisilla parempi mahdollisuus toimia fyysisistä voimaa käyttäen.”

”...vaikka poliisin voimankäyttö eroaakin monella tapaa kamppailulajien säännöistä, niin uskon, että kuitenkin kokemus kamppailulajeista tukee myös voimankäytön taitoja ja antaa varmuutta työelämässä niihin tilanteisiin, kun homma menee ”painiksi”.

”Kamppailulajeja parempaa stressin ja mielenhallinnan harjoitusta ei ole olemassa, ellei sitten ole kyseessä todellinen vaaratilanne. Kamppailuottelussa pääsee suhteellisen turvallisesti kokeilemaan, millaista on olla ns. ”taistele ja pakene” -valinnan edessä.”

”...Kamppailu tukee monin tavoin poliisityötä: se auttaa fyysisessä hyvinvoinnissa, fyysisessä suorituskyvyssä, auttaa stressin ja pelon sekä voimankäyttötilanteiden hallinnassa ja hätävarjelutilanteista selviämässä. Se tuo myös itsevarmuutta. Etenkin (SFC-) tapahtumassa kilpaileminen kasvattaa kohtaamaan henkisesti haastavia tilanteita.”

Vaikka Poliisiammattikorkeakoulun poliisiviestinnän lehtori Marko Vesterbacka (ks. Pekkonen 2015) toteaaakin että ”Polamkiin valittavat opiskelijat eivät hermoile arkisissa tilanteissa, ja heillä on tavallista korkeampi stressinsietokyky”, on kamppailulajien harjoittamisesta varmasti hyötyä henkisten ominaisuuksien edelleen kehittämisessä. ”Poliisin työssä on erityisen tärkeää kyetä tiedostamaan oman mielen tuottamat kokemukset ja tulkinnat sekä kyetä tynnyttämään oma mieli stressaavissa tilanteissa.”, toteaa myös poliisiopiskelija Maria Lahtio (2017). Kamppailulajit toimivat mielen ja henkisen kasvun välineinä opettaessaan myös tavoitteellisuutta sekä etiikkaa. Voidaan

sanoa, että kamppailulajit harjoittavat myös aivoja samalla tavoin kuin tiukkaa strategiaa ja päättelykykyä vaativat pelit. (Potku.net.)

7.2.3 Kokemukset yhteisöllisyydestä ja yhteishengestä

Vaikka Poliisiammattikorkeakoulussa on tunnetusti yhteisöllinen ilmapiiri, on sitä vaalittava ja ylläpidettävä. SFC -tapahtuman koetaankin vastaavan tähän tarpeeseen kannustaessaan yhteisöllisyyteen. Yhteisöllisyyttä se edistää tarjotessaan opiskelijoille tilaisuuden tutustua toisiinsa ja ”viettää aikaa keskenään”. Näin SFC -tapahtuma yhdistää opiskelijoita yli luokkien ja kurssirajojen. Koettiin, että SFC -tapahtuma on tarjonnut ”mahdollisuuden tutustua paremmin muiden kurssien opiskelijoihin, joita ei välttämättä muuten tapaisi”. Tapahtuma on ikään kuin avannut tietä uusille tuttavuuksille, sillä se ei tunne kurssirajoja eikä jaa opiskelijoita opintojen aloitusvuoden mukaisiin lokeroihin.

”Olen tutustunut varmasti lähemmäs sataan ihmiseen koululla kurssista riippumatta. SFC ei kysele, milloin joku on aloittanut opintonsa. Sillä ei ole mitään merkitystä.”

”Ennen kaikkea tapahtumat ovat keränneet suuren osan koulun opiskelijoista yhteen seuraamaan tapahtumia, joilla on ollut suurta merkitystä opiskelijoiden välisen yhteishengen kasvuun.”

Nyyti ry:n teettämässä kyselyssä (2016) tuotiin myös esiin opiskelijatapahtumien merkitys tärkeänä osana opiskelijakulttuuria, sillä ne ”luovat mahdollisuuden opiskelijoiden kohtaamiselle ja tutustumiselle, yhteiselle hauskanpidolle ja joukkoon kuulumisen sekä yhteisöllisyyden vahvistumiselle”. (Savolainen ym. 2015, 17.)

Se, että ”katsomoon ja kisalavoille on eksynyt jo hyvä määrä opettajiakin” tai että ”muutama opettaja on löytänyt tiensä tapahtumaan” on otettu ilolla vastaan ja koettu erittäin merkittävänä ja tarpeellisena asiana. Näin SFC -tapahtuman on koettu yhdistävän myös opiskelijoita ja opettajia ja samalla kaventavan sitä kuilua, joka perinteisesti opettajien ja opiskelijoiden välillä mielletään olevaksi. Se, että edes muutama opettaja on osallistunut tapahtumaan, on tuonut positiivisen lisänsä kokemukseen yhteisöllisyyden tunteesta ja yhteishengen vahvistamisesta. SFC-tapahtumalla on siis merkittävä rooli Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoiden ja opettajien välisen ”sillan” rakentamisessa.

”Uskon, että SFC kaventaa kuilua opettajien ja opiskelijoiden välillä. Useampi opettaja on lähtenyt mukaan tapahtumaan joko ottelijana tai katsojana, jolloin perinteinen opettaja-opiskelija -asetelma on hävynyt ja sitä kautta tietynlainen yhteishenki on vahvistunut.”

”Myös muutamien opettajien osallistuminen tapahtumiin on kasvattanut opettajien ja opiskelijoiden välistä kanssakäymistä. Oli erittäin positiivista nähdä, että moni opettaja tuli seuraamaan tapahtumia ja kannustamaan kollegoita.”

Niin opiskelijoiden keskinäinen vuorovaikutus kuin henkilökunnan ja opiskelijoidenkin välinen vuorovaikutus, muodostavat yhdessä opiskeluyhteisön ilmapiirin (Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus 2006). SFC -tapahtuman voidaan todeta tukevan opiskelijoiden psyykkistä ja sosiaalista hyvinvointia tarjotessaan yhteenkuuluvuuden ja yhteisöllisyyden kokemuksia, edistäessään yhteishenkeä ja tarjotessaan mahdollisuuden mukavaan, positiiviseen yhdessäoloon.

7.2.4 Kokemukset tunnelmasta ja ilmapiiristä

Edellä kuvatun kaltaiset kokemukset yhteisöllisyydestä ja yhteishengestä koettiin välittyvän myös SFC -tapahtuman ilmapiirissä ja tunnelmassa. Monelle oli tapahtumista jäänyt mieleen niin ottelijoiden kuin katsojienkin keskuudessa vallinnut *”erityisen yhteisöllinen ilmapiiri”* ja *”todella hyvä yhteishenki”*. Koettiin, että SFC -tapahtumia yhdistää *”positiivinen yhdessäolo”* sekä *”rento tunnelma”*. Tunnelma ja ilmapiiri nousivat jo sellaisenaan merkittäväksi kokemukseksi.

Lisäksi SFC -tapahtumissa koettiin olevan virallisiin kisoihin rinnastettavaa tunnelmaa: *”...ottelun tuoma jännitys toi tunnelmaa, joka kuuluu ”aitoihin” otteluihin valmistautumiseenkin.”* SFC -tapahtumaan liittyvistä kokemuksista esiin nousi vahvasti myös kannustamisen ilmapiiri. Yleisön *”mahtavan”* kannustuksen koettiin siivittävän ottelijoita parempiin suorituksiin ja omien rajojen kokeilemiseen. Se, että katsomosta ei kuulunut lainkaan asiattomia kommentteja *”vaan päinvastoin, jokaista kannustetaan”*, koettiin positiivisena asiana. Oli myös huomioitu, *”ettei kukaan tuomitse kenenkään*

suoritusta”. Kaikissa SFC -tapahtumissa koettiin vallitsevan ”urheilun ilon” sekä ”tervehenkisen kilpailunhalun”.

7.2.5 Kokemukset SFC:stä edukseen erottuvana tapahtumana

SFC -tapahtuma koettiin erottuvan muista opiskelijatapahtumasta siihen olennaisesti liittyvän viihdearvonsa vuoksi. Tapahtuman viihteellisyyden koettiin tuovan ”väriä muutoin harmaaksi käyvään opiskelija-arkeen” sekä samalla paljon kaivattua ”hauskuutta”, ”huumoria” ja ”piristystä”. UFC -tyyppinen showmeininki, jota SFC -tapahtumiin on tietoisesti rakennettu, koettiin lisäävän yleisön viihtyvyyttä. Juontajan roolin lisääminen tapahtumiin on tuonut tuoneen niihin vielä entisestäänkin lisää ”mukaansatempaavuutta”. Koettiin, että tällaiselle ”pilke silmäkulmassa” järjestetylle, viihdyttävälle opiskelijatapahtumalle on olemassa tarvetta, sillä ”viihde piristää ja luo hyvinvointia opiskelijoiden keskuuteen”.

”Pienellä budjetilla huikea speaktaakkeli! Tunnelma on ollut joka kerran katossa ja ihan ison maailman meininki! Erittäin hyvällä huumorilla maustettu tapahtuma!”

SFC -tapahtuman kohdalla nostettiin myös esiin sen positiivinen erottautuminen päihdeettömänä ja rehellisenä, kaikille Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoille suunnattuna, maksuttomana urheilutapahtumana niiden opiskelijatapahtumien joukossa, joissa alkoholin katsotaan ikään kuin ”kuuluvan asiaan”. Tapahtumaa kuvattiin ”terveelliseksi” sillä perusteella, että ”siinä on kysymys urheilusta, ei alkoholista.”.

”Olen joihinkin erilaisiin koulujen tapahtumiin osallistunut/seurannut sivusta. Monessa paikassa on jalkapalloturnauksia ja ”ryyppyiltoja”, mutta harvemmassa paikassa on kaikille avoin kamppailutapahtuma, joka pitää sisällään myös oikeasti hyviä matseja sekä viihdearvoon panostamista.”

Vastauksista ilmeni, että moni on kyllästynyt opiskelijatapahtumiin, joissa alkoholi näyttelee keskeistä osaa. Tämä ilmiö tuli esiin myös Nyyti ry:n kyselyssä (Savolainen ym. 2015, 29), jossa osa vastaajista ei halua osallistua opiskelijatapahtumiin, koska he eivät yksinkertaisesti ”jaksaks katsella” liikaa juoneita ja huonosti käyttäytyviä opiskelukavereita”. SFC -tapahtuman koetaankin vastaavan opiskelijoiden tarpeeseen saada koululle ”erilaista ajanvietettä, jossa urheilu ja viihde yhdistyvät” ja joka on

samalla Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoiden arvomaailmaan sopiva päihteetön urheilutapahtuma.

”SFC -tapahtuma tuo kouluumme paljon kaivattua opiskelijakulttuuria sellaisena kuin koulumme opiskelijat itse haluavat. Toisin kuin monissa muissa korkeakouluissa, koulumme opiskelijat eivät kaipaa niin paljon tapahtumia, joissa alkoholi on vahvasti läsnä...”

Tapahtuman päihteettömyys paitsi tukee ”poliisiopiskelijan rehtiä imagoa”, vastaa myös nykyiseen opiskelijatapahtumien päihteettömään suuntaukseen. Nyyti ry:n korkeakouluopiskelijoille tekemässä kyselyssä kävi ilmi, että yhä useampi opiskelija toivoo nykyistä enemmän päihteettömiä opiskelijatapahtumia. Tapahtumien järjestämisessä ja yleisessä ilmapiirissä ilmeni selkeä tarve päihteettömyyteen ja päihteettömyyden normalisoimisen kannustamiseen. Opiskelijatapahtumia järjestettäessä onkin tärkeää huomioida opiskelijoiden erilaiset tarpeet ja tarjota heille erilaisia, tarpeiden mukaisia vaihtoehtoja. (Savolainen ym.2015, 29.) SFC -tapahtuma vastaa tähän tarpeeseen.

SFC -tapahtuman on koettu tuovan tarpeellista ”*eloa ja tervettä kuhinaa*” Poliisiammattikorkeakoulun käytäville, sillä se on aiheuttanut keskustelua ja kiinnostusta. Jollekin se on tuonut motivaatiota opiskeluun, toisen mielestä se jopa ”*kruunaa koko periodin*”.

”SFC on ollut uusi ja täysin erilainen tapahtuma, jossa yhdistyvät rehti urheilu, huumori, viihde ja yhteisöllisyys paljon paremmin kuin missään aiemmassa tapahtumassa.”

SFC -tapahtuma koettiin myönteiseksi ja tervetulleeksi opiskelijatapahtumaksi, koska ”*kaikki voivat osallistua tapahtumaan, olipa kamppailu-urheilutaustaa tai ei*”. Tapahtumaan voi osallistua joko ottelijana, katsojana tai tapahtumaa järjestävänä ”*puuhanaisena tai -miehenä*”, tai sitten näissä kaikissa rooleissa. SFC -tapahtuman suunnittelussa ja järjestämisessä mukana oleminen on mahdollistanut, että ”*opiskelijat ovat päässeet toteuttamaan myös luovuuttaan, viestintää ja mediaosaamistaan tapahtumaa järjestäessään.*” SFC -tapahtuman myötä on päässyt tekemään ja suunnittelemaan yhdessä, jolloin myös tiimityöskentelyn taidot ovat vahvistuneet.

”Järjestäjät ja osallistujat pääsevät tekemään ja visioimaan yhdessä. Sellaiseen toimintaan eivät kaikki ole välttämättä osallistuneet. Se luo taitoja tiimityöskentelyyn.”

Yhteisen tapahtuman suunnittelu ja toiminta opettaa parhaimmillaan tapahtuman järjestämiseen osallistuville opiskelijoille myös vastuun kantamista sekä oppia yhdessä toimimisesta. Samalla se antaa onnistumisen kokemuksia. (Vainio 2012, 7.)

SFC -tapahtuma on tuonut mielekästä tekemistä arki-iltoihin ja auttanut jaksamaan niiden muutosten keskellä, joita esimerkiksi asuntolassa asuminen tuo mukanaan: *”...asuntolassa asuessa pysyi mielenterveys edes jotenkin kasassa, kun oli jotain mielekästä tekemistä...”*

7.2.6 Tapahtuman organisointiin liittyvät kokemukset

Ottelun **organisointi** sai hyvää palautetta. Koettiin, että tapahtuma on järjestetty hienosti ja että kaikki sen järjestämiseen osallistuneet ovat antaneet kaikkensa, toisin sanoen *”kaikki ovat olleet täysillä mukana.”* Sitä, että tapahtumat on järjestetty talkoovoimin, arvostettiin. Myös tapahtuman PR -puolta keuhuttiin ja todettiin tämän johdosta tapahtumien olleen katsojille mukavaa seurattavaa: *”Hommaan on panostettu ja sen kyllä huomaa.”*

Vastaajat olivat panneet merkille, että SFC -tapahtumaa on pyritty jatkuvasti kehittämään ja että tässä tavoitteessa on onnistuttu nimenomaan niiden ansiosta, jotka vastaavat SFC -tapahtuman aktiivisesta toiminnasta. Heidän merkitystään tapahtuman onnistumisessa pidettiin korvaamattomana.

” ...on huomannut kehitystä siinä, miten tapahtuma on järjestetty.” SFC:stä vastaavat opiskelijat ovat erittäin aktiivisia tapahtumien suhteen ja pyrkivät kehittämään toimintaa jatkuvasti. Tärkein osa SFC:tä onkin mielestäni siitä vastaavat ihmiset.”

Kokemukset SFC -tapahtumasta olivat erittäin myönteisiä. Tapahtumaan liitettiin adjektiivit *”positiivinen”, ”iloinen”, ”kiva” ja ”erittäin hyvä”*. SFC -tapahtumalle koettiin olevan selkeä tarve kaikista edellä mainituista esiin tulleista näkökohdista johtuen. Lisäksi jo se, että *”satoja opiskelijoita on osallistunut tapahtumaan”*, kertoo vastaajien mielestä SFC -tapahtuman tarpeesta Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumien joukossa.

”Arki-iltoina järjestettävät tapahtumat, joihin kuuluu urheilu, ovat erittäin lämpimästi tervetulleita.”

7.3 SFC -tapahtuman kehittäminen

7.3.1 Yhdistykseksi rekisteröityminen ja tukirahoituksen hankkiminen

Tapahtumalle toivottiin entistä laajempaa tukea niin Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoilta kuin henkilökunnaltakin. SFC -tapahtuman rekisteröitymistä yhdistykseksi pidettiin yhtenä merkittävimmistä kehittämistavoitteista monessakin mielessä. Koettiin, että näin toimimalla esimerkiksi oman kamppailuseuran perustaminen ja sitä kautta vaivattomampi ja edullisempi osallistuminen kisoihin olisi mahdollista.

”Polamkin oman kamppailuseuran perustaminen, koska moni harrastaja on omasta kotiseurastaan pois ja ns. freelancer opiskelunsa aikana. Näin voisi sitten osallistua helpommin ja halvemmalla esimerkiksi bjj -kisoihin.”

Usean vastaajan mielestä SFC -tapahtumalla olisi yhdistykseksi rekisteröitymisen myötä mahdollisuus laajentua eri poliisilaitosten väliseksi tapahtumaksi sekä varmistaa tapahtuman jatkuvuus ja rahoitus: *”Oman ry:n perustaminen ja eteenpäin vieminen ja sitä kautta rahoituksen hommaaminen.”*

Erilaisen tukirahoituksen avulla toivottiin toimintaa kehitettävän monin tavoin. Tukirahoitus mahdollistaisi muun muassa uusien varusteiden sekä pienimuotoisten palkintojen hankkimisen.

”...erilaiset tukirahoitukset kehittäisivät toimintaa merkittävästi. Niillä voitaisiin kustantaa esimerkiksi uusia varusteita tai muuta, jotka tekisivät tapahtumista vielä katsojajystävällisempiä (esimerkkinä kehäköydet, joilla ottelualue saataisiin paremmin rajattua). Ottelujen voittajille voisi myös antaa joitain pienimuotoisia palkintoja...”

Eräässä vastauksessa täsmennettiin opiskelijoilta saatavan tuen vapaaehtoisuutta: *”En kuitenkaan suosi sitä, että opiskelijoilta pyydetäisiin rahaa esimerkiksi sisäänpääsystä.”*

Tuen täytyisi olla vapaaehtoista.” Yhtenä mahdollisuutena pienimuotoisten palkintojen hankkimiseen nähtiin yhteistyö Poliisiammattikorkeakoulun urheilutoimikunnan kanssa.

”Yhteistyö esimerkiksi urheilutoimikunnan kanssa, jolloin olisi mahdollisuus saada rahoitusta vaikkapa pieniin palkintoihin osallistujille/voittajille. Tämä voisi osaltaan motivoida uusia opiskelijoita osallistumaan tapahtumaan.”

Yhteistyö urheilutoimikunnan kanssa olisi erään vastaajan mielestä omiaan lisäämään tapahtuman ”virallisuutta” ja toisi tapahtumalle jatkuvuutta. Tällöin SFC -tapahtuman järjestäminen siirtyisi ”urheilutoimikunnalle järjestettäväksi tietyin väliajoin samalla tavalla kuin esimerkiksi pesäpallo- ym. turnauksetkin.”

7.3.2 Yhteistyö muiden tahojen kanssa

Urheilutoimikunnan kanssa tehtävän yhteistyön lisäksi toivottiin, että SFC -tapahtuman tiimoilta tehtäisiin yhteistyötä myös muiden Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumia järjestävien tahojen kanssa. Lisäksi toivottiin, että SFC -tapahtumaan kutsuttaisiin mukaan myös jo virassa olevia poliiseja, jolloin yhteistyötä olisi myös eri poliisilaitosten kanssa. Näin voitaisiin jopa edetä kohti yhteisiä SM-kisoja! Tällainen yhteistyö olisi omiaan edesauttamaan myös opiskelijoiden verkostoitumista, mikä olisi hyödyksi tulevaisuuden työnäkymiä ajatellen. Toteutetun yhteistyön positiivisena ”bonuksena” koko poliisiorganisaation me-henki vahvistuisi.

”Kerran vuodessa voisi järjestää isomman tapahtuman, johon kutsuttaisiin mukaan myös poliisilaitoksilta virassa olevia poliiseja. Tämä voisi auttaa opiskelijoita verkostoitumaan tulevaisuutta ajatellen ja samalla koko poliisiorganisaation me-henkeä olisi mahdollisuus vahvistaa.”

7.3.3 Turvallisuusnäkökohtien huomioiminen

Kahdessa vastauksessa nostettiin ensiapu kehitettävien asioiden joukkoon. Vastauksissa ei kuitenkaan käynyt ilmi, miten ensiapua voisi parantaa: ”Asia on kyllä huomioitu tapahtumissa..., mutta voisiko seikkaa jollain tavalla vielä parantaa.”

Usea vastaaja kaipasi kehää SFC -tapahtumissa käytäviä pystyotteluja varten: *”Pystyotteluita (ja harjoittelua) varten olisi loistavaa saada kouluumme jonkinlainen kehä.”* Kehän myötä saataisiin otteluihin myös kaivatut kehäköydet, jotka olisivat *”lähes välttämättömät pystylajeja ajatellen.”* Turvallisuusnäkökohtien lisäksi kehä ja kehäköydet toisivat ottelijoille myös mukavuutta ja ”virallisten” ottelujen tuntua.

Nykyisin SFC -tapahtumien otteluissa käytettävä jako ”amatööreihin” ja ”ammattilaisiin” vaatii erään vastaajan mielestä vielä hiomista. Otteluturvallisuuden lisäämiseksi vastaaja täsmentäisi ottelijoiden jakamista mieluummin aktiiviharrastajiin ja aloittelijoihin. Tämä madaltaisi SFC -tapahtuman osallistumiskynnystä vielä entisestään.

”Oma sarja aktiiviharrastajille ja aloittelijoille. Vähän niin kuin nytkin on. Ettei kukaan loukkaantuisi vasten tahtoaan. Kynnys osallistua tulisi olla mahdollisimman matala! Aloittelijasarjan voittajat nousisivat aktiiviharrastajiin, EI ammattilaisiin”.

7.3.4 Ajan- ja tilankäytön haasteet

Useassa vastauksessa nostettiin esiin sekä ajan- että tilankäyttöön liittyvät haasteet. SFC -tapahtuman ottelijamäärän kasvaessa koettiin myös ottelun ajallisen keston venyneen siinä määrin, että sillä on yleisön mielenkiinnon ylläpitämistä heikentävä vaikutus ja siksi *”tapahtumien aikataulutusta on syytä kehittää”.*

”Vaikka tapahtuma kasvaisi kerta toisensa jälkeen, pyrittäisiin pitämään ajallinen kesto maltillisena. Tällöin tapahtuma todennäköisesti pysyy mielenkiintoisena ja sitä tulee seuraamaan myös jatkossa suuri määrä opiskelijoita.”

Aikataulutuksen haasteisiin toivottiin jatkossakin vastattavan kaksipäiväisellä tapahtumalla niin, että päätapahtumaa (pääkortti) edeltävänä iltana pidetään alkukarsinnat (alakortti).

”..... mielestäni paras systeemi on ollut se, että ensimmäisenä päivänä painien alkuerät ja toisena niiden semifinaalit ja finaalit sekä pystyottelut. Sen verran ottelijoita, että em. systeemillä toteutettu tapahtuma onnistuu.”

Alati kasvanut SFC -tapahtumien yleisömäärän todettiin johtaneen siihen, että painisali on käynyt ahtaaksi. Tapahtuman viemistä painisalista isompiin tiloihin, esimerkiksi liikuntasaliin, pidettiin ajattelemisen arvoisena kehittämisehdotuksena. Myös palloilusalia ehdotettiin yhdeksi uudeksi tilavaihtoehdoksi. Yksi vastaajista esitti SFC -tapahtuman viemistä ulkotiloihin: ”...jos kelit sallivat, olisi ulkoilmatapahtuma kova sana.”

7.3.5 Vastuu suljetusta Facebook -ryhmästä

Eräs vastaajista ilmaisi huolensa SFC -tapahtuman tiimoilta perustetun suljetun Facebook -ryhmän jäsenyyteen liittyen. Ryhmän jäsenmäärän kasvu tuo mukanaan haasteen ”pysyä kärryillä” siitä, kuka ryhmään jäsenpyyntönsä jättäneistä todellisuudessa on Poliisiammattikorkeakoulun opiskelija. Niin kauan kun SFC -tapahtuma on vain Poliisiammattikorkeakoulun oma tapahtuma, on ryhmän ylläpitäjän varmistettava ennen uuden jäsenen hyväksymistä ryhmään, että hakija on Polamkin opiskelija eikä joku ”ulkopuolinen”. Tämä tuo haasteita SFC -hallitukselle.

”Pitää olla tarkkana, ketä hyväksyy SFC -ryhmään, koska on vaikea enää tunnistaa kuka opiskelee Polamkissa. Tämä jää istuvan hallituksen vastuulle ja pätee siihen asti, kun SFC on vain Polamkin tapahtuma. On eri asia, jos se laajenee valtakunnalliseksi.”

7.3.6 Muuta kehitettävää

Esiin nostettiin myös muita, yksittäisiä kehittämiskohteita. Toivottiin esimerkiksi tuomaritoimintaan panostamista: ”Jos julkistetaan otteluiden voittajat, panostetaan otteluiden tuomaritoimintaan enemmän.” SFC -tapahtuman väliajoille toivottiin ohjelmaa. Naisottelijat toivovat naisten otteluita myös tuleviin SFC -tapahtumiin. Tämä toteutuu heidän mielestään parhaiten silloin, kun osallistumiskynnys on tarpeeksi matala.

8 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

8.1 Johtopäätökset

Tutkimukseni päätarkoitus oli kartoittaa minun ja kolmen opiskelijatoverini spontaanista ideasta syntyneeseen Solu Fighting Championship (SFC) -opiskelijatapahtumaan osallistuneiden opiskelijoiden keskeisiä kokemuksia kyseisestä tapahtumasta, niitä hyötyjä tai merkityksiä, joita he kokivat tapahtumasta saaneensa, tarvetta SFC -tapahtuman kaltaiselle opiskelijatapahtumalle sekä tapahtumaan liittyviä kehittämisehdotuksia. Tältä pohjalta halusin selvittää tapahtuman onnistuneisuutta Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumien joukossa. Pyrkimykseni oli osoittaa, että opiskelijoiden itsensä ideoimat, ruohonjuuritasolta syntyvät ideat opiskelijoiden hyvinvoinnin ja yhteisöllisyyden edistämiseksi, ovat kannustamisen ja kokeilun arvoisia – ja usein toimivia.

Tutkimukseni osoitti, että SFC -tapahtuma on onnistunut löytämään vakiintuneen paikkansa Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumien joukossa. SFC koetaan myönteiseksi kamppailu-urheiluun innostavaksi tapahtumaksi, joka toimii matalan kynnyksen alustana kamppailulajien kokeilemiseen ja niissä ottelemiseen. SFC -tapahtuma edistää opiskelijoiden fyysistä aktiivisuutta ja tukee samalla fyysistä hyvinvointia innostaessaan opiskelijoita monipuolisen ja fyysisesti haastavan kamppailu-urheilun ja liikunnan pariin. Tutkimuksestani ilmeni, että SFC -tapahtumalla on myös välillinen merkitys poliisin työn tukena: kamppailulajien harrastamisesta koetaan olevan merkittävä hyöty poliisin työssä ja erityisesti voimankäyttötilanteissa.

SFC -tapahtuma koetaan koululla vallitsevaa yhteisöllisyyttä ja yhteishenkeä vahvistavana opiskelijatapahtumana, joka yhdistävää opiskelijoita yli kurssirajojen sekä hälventää opiskelijoiden ja opettajien välistä kuilua. Samalla se tukee opiskelijoiden psyykkistä ja sosiaalista hyvinvointia. SFC erottuu edukseen poliisiopiskelijan arvomaailmaan hyvin istuvana ja erilaisena opiskelijatapahtumana, jossa kamppailu-urheilu, viihde ja päihteetön yhdessäolo muodostavat toimivan, kaikille Polamkin opiskelijoille suunnatun tapahtumakokonaisuuden. Korkeakouluopiskelijoiden alkoholinkäytön hienoinen lasku heijastuu opiskelijakulttuuriin ja on jo nähtävissä opiskelijamaailmassa. (YTHS 2018.) Päihteettömänä opiskelijatapahtumana SFC on ajankohtainen ja heijastaa tätä vallalla olevaa opiskelijakulttuurin päihteetöntä suuntausta.

SFC -tapahtuman toivotaan rekisteröityvän yhdistykseksi, mikä mahdollistaisi rahoituksen, oman seuran perustamisen sekä yhteistyön eri poliisilaitosten kanssa. Ottelijoiden ja yleisön määrän tasaisen kasvun myötä tapahtuman suurimmat käytännön haasteet liittyvät ennen kaikkea ajan- ja tilankäyttöön.

8.2 Pohdinta

8.2.1 Tutkimuksen luotettavuudesta

Laadullisessa tutkimuksessa tutkija on paljon vartija, joka päättää periaatteessa kaikesta: ketä tutkitaan, mitä kysytään tai ei kysytä ja miten kerätty aineisto analysoidaan ja lopulta tulkitaan (Kananen 2017, 176). Tämän johdosta laadullisessa tutkimuksessa luotettavuuden arviointi on siinä määrin merkityksellistä, että sitä tulee tarkastella kaikissa tutkimusosion vaiheissa. Tekemiään valintoja ja ratkaisuja tutkijan on tärkeää perustella *mitä, miksi ja miten* -kysymysten valossa. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 182). Myös Kananen (2017, 176) muistuttaa valintojen ja ratkaisujen perustelun merkityksestä ja työn riittävästä dokumentaatiosta, jonka avulla tutkijan ratkaisuja voidaan arvioida ja näin toimimalla lisätä tutkimuksen uskottavuutta. Nämä ohjeet mielessäni olen pyrkinyt tutkimuksessani luotettavuuteen perustelemalla tekemiäni ratkaisuja ja kuvaamalla tutkimusprosessin kulkua. Toteuttamani aineiston analyysin olen raportoinut sangen yksityiskohtaisesti niin, että siitä käy ilmi Tuomen ja Sarajärven (2018) sanoja mukailleen se ”*polku, jota pitkin tuloksiin on päästy*”.

Se, että tutkijalla on riittävästi aikaa tehdä tutkimuksensa, lisää tutkimuksen luotettavuuteen (Tuomi & Sarajärvi 2018, 165). Voidaankin pohtia, mikä on riittävä aika, tai mikä on se mittari, jolla tutkimukseen käytettävän ajan riittävyttä voidaan mitata. Tutkimuksen tekemiseen voi käyttää paljonkin aikaa silti olematta tehokas ja aikaansaava. Toisaalta laadukkaan tutkimuksen voi toteuttaa lyhyemmässäkin ajassa kun käyttää ajan tehokkaasti hyödyksi. Ajan riittävyttä pohdittaessa pääasia lienee se, että tutkimukseen käytetty aika on siinä määrin riittävä, että tutkimuksen toteutus täyttää sille asetetut tieteelliset vaatimukset ja kestää laadullisen tarkastelun. Tästä näkökulmasta katsottuna olen käyttänyt tutkimukseeni riittävästi aikaa.

Luotettavuuden pohdintaan kuuluu myös arvio käytetystä kirjallisuudesta ja sen relevanttiudesta, eli ajankohtaisuudesta. Tutkimuksessa käytetyn tutkimuskirjallisuuden on oltava korkeatasoista ja pääsääntöisesti alle 10 vuotta vanhaa, klassikkoja lukuun ottamatta. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 183.) Tutkimuksessa käyttämäni kirjallisuus on mielestäni relevanttia ja korkeatasoista. Lähdeaineistossa on mukana ajankohtaisia, perinteisesti tutkimuksen metodologian apuna käytettyjä kirjallisuuslähteitä uudistettuine laitoksineen sekä digilähteitä, joista löytyy sanomalehtiartikkeleita, blogikirjoituksia, eri järjestöjen verkkojulkaisuja sekä ylioppilaskuntien omia sivustoja. Jotkut käyttämäni lähteistä, kuten Tuunaa tapahtuma! -opas eivät kenties täytä lähdekirjallisuudelta vaadittua korkeatasoisuuden määritelmää, mutta ovat opinnäytteeni aiheen kannalta ajankohtaisia ja tarpeellisia ja siksi perusteltuja valintoja.

Tutkimuksessani käytin kyselyä aineistonkeruun menetelmänä. Kyselytutkimuksella on kvantitatiivisessa tutkimuksessa käytettynä heikot puolensa, joilla voi olla vaikutusta tutkimuksen luotettavuuteen. Silloin keskeisiksi huolenaiheiksi ja luotettavuutta heikentäviksi tekijöiksi voivat nousta kysymykset vastaajien asiantuntijuudesta tai perehtyneisyyden tasosta tutkittavaan asiaan liittyen, tai mahdollinen kato eli vastaamattomuus joissain tapauksissa. Kyselyn kohdalla voidaan toki pohtia myös sitä, miten vakavasti vastaajat ovat suhtautuneet tutkimukseen, eli ovatko he toisin sanoen pyrkineet vastaamaan huolellisesti ja rehellisesti. (Hirsjärvi ym. 2009, 195.) Nämä perinteisesti kyselyyn liitettävät huolenaiheet eivät kuitenkaan olleet läsnä omassa tutkimuksessani: vaikka toteutinkin kyselyni kvantitatiiviselle tutkimukselle tyypillisellä kyselyllä, on tutkimukseni kuitenkin menetelmältään laadullinen, jolloin myös kyselyn kysymykset ovat avoimia ja mahdollistivat näin laadullisen analyysin toteuttamisen.

Laadulliselle tutkimukselle ominaisesti tutkimukseni kohdejoukko oli tutkimukseni kohteena olevasta tapahtumasta tai ilmiöstä erittäin hyvin perillä heidän omakohtaisen kokemuksensa ansiosta. Luotin siihen, että tämä omakohtaisuus tutkittavasta tapahtumasta toi mukanaan tietynlaista asiaan sitoutumista ja motivaatiota vastata paitsi huolellisesti, myös rehellisesti. Koenkin, että nämä seikat toivat tutkimukseeni lisää luotettavuusarvoa.

Tutkimukseni kohdalla jouduin pohtimaan kohdejoukkoni rajaamista ja sitä, mikä on riittävä määrä vastaajia tulosten selvittämiseksi. Kanasen (2017, 179) mukaan onkin paikallaan kysyä kohdejoukon riittävyyteen liittyviä kysymyksiä silloin, kun tutkimuksessa on kysymys ilmiöstä, johon liittyy useampia ihmisiä. Koska sain tutkimusluvan kyselyn lähettämiseen 20 opiskelijalle, arvelin, että enemmän on tässä tapauksessa parempi ja

vahvistaisi minulle saturaation eli aineiston kylläntymisen kautta tutkimustulosteni luotettavuutta. Saturaatiosta puhutaan silloin kun vastaukset alkavat toistaa itseään siinä määrin, että ne eivät tuo tutkimukseen enää mitään uutta. Tätä pidetään laadullisessa tutkimuksessa yhtenä käyttökelpoisena luotettavuuden vahvistamiskeinona. (Kananen 2017, 179.)

Olen tutkimuksessani kuvannut SFC -tapahtuman kehityskaaren sen syntymästä nykyiseen hetkeen saakka, eli kaiken kaikkiaan noin puolentoista vuoden ajalta. Halusin pian opiskeluni taakse jättäessäni ja työelämän palvelukseen siirtyessäni, ”jättää jälkeeni” tietoa SFC -tapahtuman syntyhistoriasta ja kehityskaaresta niille nykyisille ja uusille Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoille ja opettajille, jotka eivät tapahtumaa tai sen taustoja tunne. SFC -tapahtuman UFC -tyyppinen ”suuren maailman tyyliä jäljittelevä showmeininki”, johon kuuluu ottelijoiden ”leikkimielinen uhittelu alter -egoineen” on hauskaa leikkimielisyyttä, jolla tapahtumaan on alun perin lähdetty liikkeelle, mutta jota kaikki eivät välttämättä ymmärrä tai sitten ymmärtävät väärin. Tämä ymmärtämättömyys aiheuttaa sen, että ”*jotkut mielensäpahoittajat jopa vastustavat ja halveksuvat*”, kuten eräs vastaajista osuvasti totesi. Toivonkin, että tutkimukseni auttaa ymmärtämään tapahtumaa ja sen luonnetta paremmin ja näin lisäämään tapahtuvan uskottavuutta myös niiden silmissä, jotka sitä ”*ymmärtämättömyyttään kaihtavat*”.

8.2.2 Pohdintaa tutkimuksen haasteista

Tutkimuksen aineistoa analysoidessani tein havainnon, että olisin voinut rajata tarkemmin tutkimustani ja keskittyä esimerkiksi vain kokemuksiin, hyötyihin ja tarpeisiin sen sijaan, että kartoitin myös tapahtuman kehittämistarpeita ja -ideoita. Toisaalta se, että tutkimuksen aihe motivoi minua omakohtaisuudellaan, innosti siinä määrin, että halusin selvittää myös tapahtuman kehittämistarpeita ja -ideoita, joilla on tärkeä merkitys SFC -tapahtuman jatkon ja edelleen kehittämisen kannalta.

Pohdin myös, josko laatimissani kysymyksissä olisi voinut olla tarkentamisen varaa, sillä tuloksista huomasin, että positiiviset kokemukset SFC -tapahtumasta miellettiin myös tapahtumasta saaduiksi hyödyiksi ja hyödyt puolestaan yhdistettiin tarpeisiin. Pohdinkin, olivatko kysymykseni kenties liian samansuuntaisia, niin että vastaajalla oli vaikeaa selkeästi erottaa nämä kolme edellä mainittua asiaa keskenään. Kananen (2015, 21)

korostaakin kysymysten laadinnan tärkeyttä ja kehottaa kiinnittämään huomiota kysymystyypppeihin sekä kysymysten muotoiluun, joilla voi olla vaikutusta virhetulkintojen mahdollisuuteen. Tämä tarkoittaa tutkittavien asioiden muotoilemista mahdollisimman selkeiksi, asianmukaisiksi ja helposti ymmärrettäviksi kysymyksiksi. Kananen (2017) täsmentää kysymysten tarpeellisuutta tutkimuskysymyksen tai -ongelman ratkaisemisen kannalta. Niinpä kaikki ne kysymykset, joilla ei ole suoraa yhteyttä tutkimuskysymykseen, ovat turhia. Siksi tutkimusongelman kannalta epäoleelliset ”on kiva tietää” -kysymykset tuleekin jättää pois. (Kananen 2017, 229.) Pohdinkin, sisältyikö kyselyyni tällaisia tutkimukseni kannalta turhia ja merkityksettömiä kysymyksiä. Kyselyni viimeinen kysymys, jossa tiedustelin vastaajan aikomusta osallistua jatkossa SFC -tapahtumiin, oli kenties turha. Pelkästään muiden kysymysten perusteella pystyn helposti tekemään johtopäätöksen kunkin vastaajan kiinnostuksesta osallistua myös jatkossa.

8.2.3 Pohdintaa aihevalinnasta

Opiskelijatapahtuma opinnäytetyön aiheena saattaa yhtäkkiseltään vaikuttaa ”kevyeltä” tai pinnalliselta ja sen yhteys poliisin työhön jokseenkin olemattomalta. Näin ei kuitenkaan ole. Koen tehneeni tärkeää työtä poliisiopiskelijoiden, eli tulevien poliisien opinnoissa jaksamisen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin eteen ideoidessani ja tutkiessani opiskelijatapahtumaa, joka vastaa heidän tarpeisiinsa.

Etsiessäni Poliisiammattikorkeakoulun opinnäytetöiden joukosta vastaavaa, en löytänyt. Luulenkin olevani ensimmäinen poliisiopiskelija, joka on tehnyt opinnäytetyön Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumasta. Opiskelijatapahtumien merkitystä ei ole syytä vähätellä, sillä niillä on merkitystä opiskelijan hyvinvoinnille ja jaksamiselle, sillä ne tuovat rentoa ja mukavaa yhdessäoloa kokopäiväisen opiskelun vaatimuksiin. On selvää, että opiskelija, joka voi hyvin jaksaa myös opiskella paremmin.

Aihevalinnassa painotetaan, että aiheen tulisi kiinnostaa itseä, jolloin tutkimuksen tekeminen on mielekkäämpää ja se motivoi enemmän. SFC -tapahtuma opinnäytetyöni aiheena oli juuri tällainen.

8.2.4 Pohdintaa SFC -tapahtuman tulevaisuudesta

SFC -tapahtuman rekisteröiminen yhdistykseksi ja sitä kautta toiminnan virallistaminen on ollut yksi suurimmista keskustelun aiheista SFC -tapahtuman kehittämistä pohdittaessa. Rekisteröityminen yhdistykseksi edistäisi rahoituksen saamista. Rahoitukselle olisi tarvetta, sillä sen avulla olisi mahdollisuus hankkia paitsi opiskelijoiden toivomia palkintoja, myös tapahtuman viihdearvon ylläpitämiseksi ja lisäämiseksi kipeästi kaivattuja välineitä, esimerkiksi äänentoistovälineet juontajan tarpeisiin, savukone sekä valoeffektejä.

Jo toisesta SFC -tapahtumasta alkaen on vireillä ollut suunnitelma myydä jossain vaiheessa paljon kysytyjä T -paitoja SFC -tapahtuman logolla. Olisikin hieno asia, jos suunnitelma toteutuisi ja Polamkin myymälä ottaisi T -paidat valikoimiinsa myyntiin. Myös muut SFC -tuotteet voisivat olla hyvä kehittämisidea. Tuotteista saaduilla tuloilla pystyttäisiin rahoittamaan SFC -toimintaa.

Rekisteröityminen yhdistykseksi mahdollistaisi oman kamppailu-urheiluseuran perustamisen. Moni Poliisiammattikorkeakoulussa opiskeleva on aloittanut kamppailulajien harrastamisen opiskeluaikana, ja ottelisi mielellään myös SFC -tapahtuman ulkopuolella. Tämä edellyttäisi, että opiskelija edustaisi jotain kamppailu-urheiluseuraa. Oman seuran alla voisivat kaikki harrastuksen opiskeluaikanaan aloittaneet osallistua kilpailuihin oman, uuden seuransa jäsenenä. Tämän myötä kilpailemisen kynnys madaltuisi entisestäänkin. Oman seuran perustamisen myötä olisi mielekästä harjoitella opiskelukavereiden kanssa kohti kansallisia kisoja, ja osallistua niihin yhdessä, SFC -seuran alla. Tämä olisi omiaan lisäämään entisestään Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijoiden me-henkeä.

Poliisilaitosten välistä yhteistyötä kamppailulajien tiimoilta on nähty viimeksi vuosia sitten poliisien kamppailupäivillä. Tällaista tapahtumaa ei enää järjestetä, joten kysyntää sille voisi olla. Olisiko SFC:n kenties mahdollista ottaa rooli poliisien kamppailupäivän järjestäjänä? Poliisilaitosten välinen SFC -tapahtuma edellyttäisi että jokaisella laitoksella olisi oma ”kamppailuvastaava”, joka vastaisi tiedottamisesta ja ottelijoiden ”rekrytoimisesta” ja ilmoittautumisista.

SFC -tapahtuman tiimoilta olisi mielenkiintoista toteuttaa myös kansainvälistä yhteistyötä muiden, esimerkiksi Pohjoismaisten, poliisikoulutuslaitosten kanssa. SFC:n toiminnassa tiiviisti mukana olevat opiskelijat ovatkin jo käyneet asiasta alustavia, epävirallisia

keskusteluja ja tunnusteluja norjalaisten poliisiopiskelijoiden kanssa heidän vieraillessaan Poliisiammattikorkeakoulussa. Tämä vaatisi luonnollisesti kovasti järjestelyä ja vaivannäköä, mutta onnistuessaan yhdistäisi hienosti eri maiden poliisiopiskelijoita ja auttaisi kansainvälisessä verkostoitumisessa.

Ensiapu on ollut SFC -hallituksen kehittämislisällä esillä, sillä ottelijoiden turvallisuus on ensiarvoisen tärkeää. Tavoitteena on tarjota ottelijoille turvallinen ja positiivinen kisakokemus. Tätä varten tapahtumissa on aina paikan päällä ensiapuvastaava, eli Poliisiammattikorkeakoulun sellainen opiskelija, jolla on taustaa ja kokemusta esimerkiksi ensihoitajan ammatista. SFC- hallitus on hankkinut ensiapuvastaavalle ensiaputarvikkeet. Ensiapuvastaavan lisäksi otteluiden tuomarit ovat tärkeässä roolissa loukkaantumisten ennaltaehkäisemisessä. Tämän johdosta jokaisessa ottelussa on aina tuomarina kunkin kamppailulajin asiantuntija, eli opiskelija, jolla on itsellä ottelukokemusta kyseisestä lajista sekä niin vahva tietotaito, että hän tietää milloin esimerkiksi ottelijan loukkaantumisriski on lähellä. Otteluiden runsaasta määrästä huolimatta, SFC -tapahtumissa ei tähän mennessä ole tapahtunut yhtään loukkaantumista.

SFC -hallituksessa on pohdittu painin painoluokkaraja esimerkiksi 80 kilon kohdalle. Tämä tarkoittaisi, että yli 80 kiloa painavat ottelijat ottelisivat keskenään ja alle 80 kiloa painavat keskenään. Painoluokkarajoista on kuitenkin luovuttu, koska ne voivat viedä SFC -tapahtumaa liian ”totiseen” suuntaan. Pyrkimyksenä on, että vaikka tapahtumassa otellaan voitosta, on tapahtuman säilytettävä se rentous, joka pitää osallistumiskynnyksen matalana ja ilmapiirin hauskana ja miellyttävänä. Painoluokkien lisääminen saattaisi poistaa jotain tästä ”vapaasta” ilmapiiristä ja sen viihdearvosta, joka mahdollistaa myös niin sanotut ”Daavid vastaan Goljat” -ottelut. Painissa kokoerot eivät vaikuta siinä määrin kuin esimerkiksi pystyottelulajeissa.

Tilankäyttöön liittyviä haasteita pyritään huomioimaan jo seuraavassa tapahtumassa (SFC9) järjestämällä se Poliisiammattikorkeakoulun sisäpihalle, Sikajuhlien yhteyteen. Yksi suuri ongelma ulkoilmatapahtuman järjestämisessä ovat luonnollisesti sääolosuhteet. SFC -hallitus pyrkiikin järjestämään teltan ottelualueen yläpuolelle. Tapahtumaan pyritään järjestämään myös istumapaikkoja, jolloin tapahtuma olisi entistäkin katsojajystävällisempi. Ulkoilmatapahtuman järjestäminen vaatii kuitenkin Poliisiammattikorkeakoulun turvallisuuspäällikön hyväksynnän ennen kuin se on mahdollista toteuttaa. SFC -hallituksen nykyinen presidentti onkin laatinut hänelle asiasta toimintasuunnitelman.

SFC -otteluja on kuvattu ja ladattu suljettuun Facebook -ryhmään, jossa ne ovat olleet jäsenten katsottavissa. SFC:n toiminnasta vastaavat ovatkin pohtineet, josko kuvaamisesta voisi tehdä ammattimaisempaa, jolloin ottelujen taltiointi olisi huomattavasti laadukkaampaa. Tapahtumaan ilmoittautuneiden ottelijoiden harjoituksista ja mietteistä ennen otteluja voitaisiin lisätä taltiointeja Facebook -ryhmään. Tämän johdosta SFC -tapahtuman kehittämiseksi listalla onkin niin sanottujen tapahtumaan liittyvien vlogien tekeminen. Vloggauksen pääidea on sama kuin blogin pitämisessä, mutta kirjoittamisen sijasta vloggaaja julkaisee videoita. (Kyyti.)

Vlogit toimisivat mainioina SFC -tapahtuman liittyvien ajatusten ja mietteiden sekä harjoittelu- ja ottelutunnelmien väylänä. Tämä olisi samalla omiaan lisäämään kiinnostusta entisestäänkin ja kasvattamaan tapahtuman ympärillä käytävää keskustelua.

8.2.5 Ideoita tuleviin opinnäytetöihin

SFC -tapahtumasta on mahdollisuus toteuttaa esimerkiksi toimintatutkimus, joka liittyy konkreettisesti yhden tapahtuman järjestämiseen ja siihen liittyvään prosessiin tapahtuman suunnittelun alusta sen lopulliseen toteuttamiseen mahdollisine palautekyselyineen. Mikäli SFC rekisteröityy yhdistykseksi, löytyy opinnäytteelle aiheita jo tämänkin tiimoilta. Poliisilaitosten välinen SFC -tapahtuma, sen järjestäminen ja tapahtuman onnistuminen olisi mielenkiintoinen opinnäytteen aihe. Samalla tavoin myös SFC -tapahtuman kansainvälinen verkostoituminen esimerkiksi pohjoismaisten poliisialan koulutuslaitosten kanssa olisi hyvin kiinnostava ja antoisa aihe.

8.2.6 Lopuksi

”Pääsääntöisesti kaikki alkaa aina ideasta: jostain ajatuksen juoksusta, itsestä jopa tyhmältä tuntuvasta mielen vinksahtuksesta”, toteaa Mikko Vainio (2012, 31) osuvasti. Opinnäytetyöni osoittaa, että tällaiset leikkiseltä pohjalta alkunsa saaneet, ”hulluiltakin” tuntuvat ideat voivat lähteä nousuun, kun niihin uskoo ja niiden eteen tekee työtä. Mielestäni tämä seikka tuli opinnäytetyössäni todistetuksi: neljän opiskelijan spontaanista, leikkimielisestä ideasta alkunsa saanut SFC -tapahtuma on erittäin onnistunut. Omien ideoittensa kanssa kannattaakin lähteä rohkeasti liikkeelle, pyytää myös muita mukaan

ideoimaan ja kannustaa kekseliäisyyteen. Näin on mahdollista saada aikaiseksi omintakeinen opiskelijatapahtuma. (Vainio 2012, 31.)

"Opiskelijakulttuuri ei muutu, jos opiskelijat eivät itse tee asialle mitään. Sen sijaan, että vain ottaisi opiskelijakulttuurin omakseen, sitä pitäisi myös pyrkiä muuttamaan entistä paremmaksi", toteaa Väisänen. (2016.)

"Kulttuuriin voi rakastua, mutta silti sitä voi ja pitää uskaltaa kehittää. Muutosta vaativat eivät ole mielensäpahoittajia, vaan niitä, jotka välittävät ja saavat siksi aikaan uutta. Jos haluat vaalia opiskelijakulttuuria, kyseenalaista niin kulttuuri kuin oma ajattelutapasikin, ole luova ja keksi uutta." (Väisänen 2016)

LÄHTEET

Hirsijärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009 Tutki ja kirjoita. 15., uudistettu painos. Helsinki: Tammi.

Kananen, J. 2015 Opinnäytetyön kirjoittajan opas. Näin kirjoitan opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kananen, J. 2017 Laadullinen tutkimus pro graduna ja opinnäytetyönä. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Mattila, J. 2018. Uhkailu saanut poliiseja jopa luopumaan työstään, poliisiin kohdistunut väkivalta on kaksinkertaistunut 20 vuoden aikana. Lapin Kansa. 9.5.2018, Uutiset, 10–11.

Opiskeluterveydenhuollon opas. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2006:12. Toinen muuttamaton painos. Helsinki: Yliopistopaino.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2018 Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Uudistettu laitos. Helsinki: Tammi.

Digitaaliset lähteet

AAY. Aalto yliopiston ylioppilaskunta. Luettu 28.4.2018.

<https://ayy.fi/jasenille/opiskelijakulttuuri/>

Artikla ry. Poronkusema. <http://artikla.fi/poronkusema/tapahtuma/> Luettu 20.4.2018.

HYY. Helsingin yliopiston ylioppilaskunta. Fuksiseikkailu 2018. Luettu 28.4.2018.

<http://www.fuksiseikkailu.fi/>

Ilkka (2017) Poliisiin kohdistuva väkivalta yleistyy – myös poliisin oma voimankäyttö lisääntynyt. 7.4.2017. Puheenaihe -palsta. Luettu 7.5.2018.

<https://www.helsinginuutiset.fi/artikkeli/505870-ilkka-poliisiin-kohdistunut-vakivalta-on-lisaantynyt-merkittavasti>

JAMK. Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Hyvinvointi ja terveys. Opinto-opas. Luettu 25.4.2018.

<https://opinto-opaat.jamk.fi/fi/opinto-opas-amk/Kaytannon-tietoa-opiskelijalle/Hyvinvointi-ja-terveys/>

Keski-Oja, N. 2017 Colleget valtasivat kampuksen – Turku luo uutta opiskelijakulttuuria.

Turun ylioppilaslehti. 11.8.2017. Luettu 30.4.2018.

<https://www.tylkkari.fi/kampus/colleget-valtasivat-kampuksen-turku-luo-uutta-opiskelijakulttuuria>

Kuopio-Tahko-Markkinointi Oy. 2017. Tahkolle uusi valtakunnallinen

opiskelijatapahtuma. Julkaistu 6.11.2017. Luettu 30.4.2018.

<https://www.kuopiotahko.fi/2017/11/tahkolle-uusi-valtakunnallinen-opiskelijatapahtuma/>

Kytölähti, A-R. 2017. Haalari on opiskelijan päiväkirja, jota ei saa missään tilanteessa pestä: ”Näky se eletty opiskelijaelämä”. Lapin Kansa. 28.4.2017. Luettu 1.5.2018.

<https://www.lapinkansa.fi/uusirovaniemi/haalari-on-opiskelijan-paivakirja-jota-ei-saa-missaan-tilanteessa-pesta-nakyy-se-eletty-opiskelijaelama-16002530/>

Kyyti. Mikä ihmeen vlogi? Luettu 9.5.2018.

<https://www.kyyti.fi/ajankohtaista-aineistoa/mika-ihmeen-vlogi>

Lahtio, M. 2017. Tiivistä opiskelua ja mielenhallintaa. Kirjoitus Poliisiopiskelijat bloggaavat -blogissa 15.6.2017. Luettu 12.5.2018.

https://www.polamk.fi/poliisiopiskelijat_bloggaavat/1/1/tiivista_opiskelua_ja_mielenhallintaa_60522

Lapin AMK. Päihdeohjelma. Luettu 28.4.2018.

<http://www.lapinamk.fi/fi/Opiskelijalle/Opiskelua-tukevat-palvelut/Paihdeohjelma>

Lapintie, N. 2017. 10 Kultaista sääntöä: Näin käytät haalareita oikeaoppisesti. Turun ylioppilaslehden verkkojulkaisu. 18.9.2017. Luettu 2.5.2018.

<https://www.tylkkari.fi/kampus/10-kultaista-saantoa-nain-kaytat-haalareita-oikeaoppisesti>

LTKY. Lappeenrannan Teknillisen Yliopiston Ylioppilaskunta. Sitsit. Luettu 24.4.2018.

<https://ltk.fi/sitsit/>

Maeda, E. 2017 ”Tylsät ja huonot perinteet yleensä kuolevat pois”. Opiskelijaperinteet Aalto-yliopiston opiskelijoiden keskuudessa. Helsingin yliopiston pro graduja. Luettu 17.4.2018.

https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/184171/Maeda_Emi_Progradu_2017.pdf?sequence=2

Nyyti ry. 2016a. Luettu 26.4.2018.

<https://www.nyyti.fi/yhdistys/>

Nyyti ry. 2016b. Mielenterveys on voimavara. Luettu 9.5.2018.

<https://www.nyyti.fi/opiskelijoille/opi-elamantaitoa/tunne-itsesi/mielenterveys-on-voimavara/>

Nyyti ry. 2016c. Ohjeita hengailuillan järjestäjälle. Luettu 22.4.2018.

<https://www.nyyti.fi/ohjeita-hengailuillan-jarjestajalle/>

OLL. (a.) Opiskelijoiden liikuntaliitto. OSM. Opiskelijoiden SM-kisat. Luettu 30.4.2018.
<https://www.osmkisat.fi/>

OLL. (b.) Opiskelijoiden liikuntaliitto. Korkeakoululiikunnan suositukset 2018. Sarja A9/2018. Luettu 13.5.2018.
https://oll.fi/assets/uploads/2018/02/Korkeakoululiikunnan_suositukset-2018_nettiversio.pdf

OSM. (a.) Jalkapallon SM –kisat. Luettu 22.4.2018.
<https://www.osmkisat.fi/events/id/5a79b84a7d73b2069332a99e>

OSM. (b.) Opiskelijoiden maratonin SM-kisat 2018. Luettu 22.4.2018.
<https://www.osmkisat.fi/events/id/59db491401675313b0df39ef>

OSM. (c.) Opiskelijoiden puolimarathonin SM-kisat Helsinki City Runin yhteydessä 19.5.2018. Luettu 22.4.2018.
<https://www.osmkisat.fi/events/id/59db37eb01675313b0df39ee>

OSM. (d.) Pöytätenniksen OSM-kisat 2018. Luettu 22.4.2018.
<https://www.osmkisat.fi/events/id/5aae21477852c056d46910ee>

OSM. (f.) Ultimate. Luettu 22.4.2018.
<https://www.osmkisat.fi/events/id/5a66c4c77d73b2069332a8f9>

Opetus- ja kulttuuriministeriö. (a.) Ammattikorkeakoulut Suomessa. Luettu 18.4.2018.
<http://minedu.fi/ammattikorkeakoulut>

Opetus- ja kulttuuriministeriö. (b.) OKM. Korkeakoulutusta ja tutkimusta koskeva lainsäädäntö. Luettu 18.4.2018. <http://minedu.fi/korkeakoulut-ja-tiede-lainsaadanto>

Opiskelijakaupunki Turku. 2018. Turusta Suomen paras opiskelijakaupunki – vuoden 2018 projektit käynnistyvät. 1.2.2018. Luettu 11.5.2018. https://www.turku.fi/uutinen/2018-02-01_turusta-suomen-paras-opiskelijakaupunki-vuoden-2018-projektit-kaynnistyvat

OYY. Oulun yliopiston ylioppilaskunta. Amazing Oulu 2017. Luettu 29.4.2018.
<http://www.oyy.fi/opiskelijalle/ylioppilaskunnan-tapahtumat/amazingoulu/>

PahkiSpeksi. Mikä on speksi? Luettu 19.4.2018. <http://pahki.fi/omstart.php>

Pekkonen, S. 2015. Suomessa poliisilta vaaditaan poikkeuksellisen hyvää kirjoitustaitoa. Artikkelit Yle-uutisten verkkosivuilla 9.1.2015. Päivitetty 21.10.2017. Luettu 13.5.2018.
<https://yle.fi/uutiset/3-8436332>

Poliisi AMK. Opiskelijan opas. Poliisiammattikorkeakoulu. 27.10.2017. Luettu 16.4.2018.
https://www.polamk.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/intermin/embeds/polamkwwwstructure/27075_AMK_opiskelijan_opas.pdf?6c6459080163d588

Poliisi. Poliisiammattikorkeakoulu. Luettu 19.4.2018.
https://www.polamk.fi/koulutus uudistus_2014

Poliisi. 2018. Voimakeinojen käyttö. Luettu 12.5.2018.
https://www.poliisi.fi/tietoa_poliisista/voimakeinojen_kaytto

Poliisiammattikorkeakoulu. (a.) Koulutus uudistus 2014. Luettu 24.4.2018.
https://www.polamk.fi/koulutus uudistus_2014

Poliisiammattikorkeakoulu. (b.) Lukuvuoden aikataulut. Luettu 27.4.2018.
https://www.polamk.fi/amk/koulutus_ja_opiskelu/lukuvuoden_aikataulu

Poliisiammattikorkeakoulu. (c.) Tilastotietoa poliisi (AMK) -hakijoista. Luettu 27.4.2018.
https://www.polamk.fi/amk/haku_ja_valinta/tilastotietoa_hakijoista

Potku.net. (2017) Kamppailulajit kasvattavat kanttia ja kuntoa. 30.6.2017. Luettu 28.4.2018. <https://potku.net/kamppailulajit-kasvattavat-kanttia-ja-kuntoa/>

Rummukainen, A. 2017 Haalaribileiden kulta-aika on ohi – paineita kannätä on silti. 3.9.2017. Luettu 24.4.2018. Yle uutiset. <https://yle.fi/uutiset/3-9812483>

Rönnqvist, K. 2015. Teekkari syntyy kosken kuohuissa. 7.4.2015 TEK. Verkkolehti. Luettu 12.4.2018. lehti.tek.fi/opiskelijat/teekkari-syntyy-kosken-kuohuissa

Savolainen, M., Lindberg, A., Salo G., Kauliomäki, K., Akolahti, P. & Tuuttila, L. 2016. ”Toivon, että tulen pärjäämään”. Raportti uusien opiskelijoiden kyselystä 2015. Nyyti ry. Luettu 13.5.2018. <http://www.nyyti.fi/wp/wp-content/uploads/2016/09/Uusien-opiskelijoiden-kysely-2015-raportti-1.pdf>

Studentum. fi. Opiskelijatapahtumat. Luettu 19.4.2018. <https://www.studentum.fi/tietoa-opiskelijalle/opiskelijatapahtumat-8839>

TTYYY. Tampereen teknillisen yliopiston ylioppilaskunta. Kyykkä. Päivitetty 10.10.2017. Luettu 1.5.2018. <https://ttyy.fi/me-ollaan-teekkareita/teekkarikulttuuri/kyykka/>

Ultimate.fi. Mitä ultimate on? Luettu 22.4.2018
<https://www.ultimate.fi/ultimate/lajiesittely/>

Vainio, Mikko. 2012. Tuunaa tapahtuma! Opiskelijatapahtumien järjestämisen opas. Ehkäisevä päihdetyö Ehyt ry. 2. painos. Issuu Inc. –verkkosivusto. 30.1.2012. Luettu 7.5.2018. <https://issuu.com/ammattilainen/docs/tuunaatapahtuma>

Vapaatekkarit. Laskiaisrieha 2018. Luettu 2.5.2018. <https://www.laskiaisrieha.fi/>

YTHS. 2018. Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö. Korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimus. Luettu 11.5.2018
http://www.yths.fi/tutkimukset/korkeakouluopiskelijoiden_terveystutkimus

YTHS. Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö. Päihteet ja opiskelijakulttuuri. Luettu 11.5.2018.
http://www.yths.fi/terveystieto_ja_tutkimus/yhteisoterveys/paihteet_ja_opiskelijakulttuuri

LIITTEET

Saatekirje

Helsinki 26.4.2018

Hei!

Opiskelen Poliisiammattikorkeakoulussa poliisin perustutkintoa vuosikurssilla 2016/1. Teen opinnäytetyötä SOLU FIGHTING CHAMPIONSHIP (SFC)- opiskelijatapahtumaan liittyen. Tavoitteenani on kartoittaa SFC -opiskelijatapahtumaan osallistuneiden opiskelijoiden kokemuksia kyseisestä tapahtumasta ja selvittää tältä pohjalta tapahtuman onnistuneisuutta sekä tarpeellisuutta Poliisiammattikorkeakoulun opiskelijatapahtumien joukossa. Opinnäytetyössäni pohdin myös SFC –opiskelijatapahtuman kehittämistä omien kokemusteni sekä keräämäni aineiston pohjalta.

Opinnäytetyöni on laadullinen tapaustutkimus, jossa kerään aineistoa kyselyllä. **Kutsun sinut vastaamaan kyselyyni**, joka löytyy sähköpostin liitetiedostosta. **Tallenna tiedosto tietokoneellesi, vastaa kysymysten alapuolelle ja palauta se takaisin minulle sähköpostitse.** Toivon, että vastaat kyselyyn mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään 30.4.menessä.

Tutkimuksen tekemiseen on saatu asianmukainen lupa, jonka on myöntänyt Poliisiammattikorkeakoulun yliopettaja Timo Korander. Lupa on myönnetty aineiston keräämiseen 20:lta SFC –tapahtumaan osallistuneelta poliisiammattikorkeakoulun opiskelijalta.

Antamasi vastaukset käsittelem nimettöminä ja ehdottoman luottamuksellisesti.

Opinnäytetyöni ohjaajana toimii ylikonstaapeli Sirpa Kuusinen. Opinnäytetyö julkaistaan Internetissä osoitteessa www.theseus.fi.

Ystävällisin terveisin,

John Tedeschi

KYSELY

1. Sukupuoli?
2. Moneenko SFC –tapahtumaan olet osallistunut joko ottelijana tai katsojana?
3. Miksi otit osaa tapahtumaan?
4. Millainen kokemus SFC –tapahtuma oli? (positiiviset ja negatiiviset puolet)
5. Onko Polamkissa mielestäsi tarvetta SFC:n kaltaiselle opiskelijatapahtumalle? Perustele.
6. Mitkä seuraavista vaihtoehtoista sopivat kuvaamaan SFC –tapahtuman hyödyllisyyttä / merkitystä opiskelijatapahtumana? **Lihavoi** valitsemasi vaihtoehdot.
 - a) edesauttaa tutustumista myös muiden kurssien opiskelijoihin
 - b) edistää opiskelijoiden yhteishenkeä
 - c) vahvistaa Polamk -opiskelijaidentiteettiä
 - d) on hyvää vastapainoa opiskelulle
 - e) on rentoa ja viihteellistä ajanvietettä
 - f) motivoi harrastamaan kamppailulajeja
7. Mitä muuta hyötyä edellisten (ks. kysymys 6) lisäksi SFC – opiskelijatapahtumasta mahdollisesti on?
8. Miten kehittäisit SFC –tapahtumaa? Listaa kehittämissuhteita.
9. Aiotko jatkossakin osallistua SFC –tapahtumiin?